

Kampányzáró

A FELSZABADULÁS ÜNNEPÉN

ÁPRILIS 4-ÉN, KEDDEN 11 ÓRAKOR

A KOSSUTH TÉRI JÓZSEF ATTILA-SZOBORNÁL

ITT A HELYED!

A MUNKÁSPÁRT ORSZÁGOS KAMPÁNYZÁRÓ GYŰLÉSÉRE HÍVJUK A PÁRT TAGJAIT, SZIMPATIZÁNSAIT! VÁRJUK VALAMENNYI KÉPVISELŐJELÖLTÜNKET! JÖJJENEK EL CSALÁDJUKKAL!

SZÓNOK:

THÜRMER GYULA

A DEMONSTRÁCIÓN RÉSZT VESZ ÉS FELSZÓLAL

VOJTECH FILIP

CSEH- ÉS MORVAORSZÁG KOMMUNISTA PÁRTJÁNAK ELNÖKE, PARLAMENTI ALELNÖK

FEJEZZÜK KI KÖZÖS OSZTÁLYCÉLJAINKAT A MAGYAR PARLAMENTNÉL!

Mi a munkásnak, a dolgozó embernek, a szegénynek akarunk jobb életet.

Szavazz magadra, szavazz a Munkáspárt listájára!

VÉGE A LOPÁSNAK!

Thürmer Gyula interjúja a Vasárnapi Újságban

A Vasárnapi Újság megkereste valamennyi országos listát állító pártot, és a választások előtti szokásos módon interjút kért tőlük. A sajtószabadságot hirdető MSZP és SZDSZ nem kívánt nyilatkozni. Az alábbiakban ismertetjük – némileg rövidítve – azt az interjút, amelyet Thürmer Gyula Földvári Gézánnak adott.

Az emberek kezdenek gondolkodni

– A Munkáspártot úgy tartják számon, hogy szélsőséges párt. Akkor hogy van az, hogy mind a két oldalról támadják, tehát a baloldaltól is, a jobboldaltól is?

– Amikor a rendszerváltás befejeződött, az emberek elhitték a nagy illúziókat. Megyünk Európába, mindenki szabadon vállalkozhat, úgy fogunk élni, mint a németek meg az osztrákok. Kiderült, hogy ez nem így van. Nagyon sok szegény, nyomorúságos viszonyok között élő ember van. Az Európai Unióba ugyan beléptünk, de hát ez egy nagy csalódás valamennyiünk számára. Egyszóval az emberek kezdenek gondolkodni. Nincs igazából anyukra az sem, amit a Fidesz

ajánl, de abból meg végképp elégük van, amit az MSZP csinál. És akkor elkezdnek keresni valamit és ezt az újat a Munkáspártban kezdik megtalálni. Ugyanis mi egy biztos erkölcsi érték vagyunk és biztos politikai érték. Tizenhat éve én más sem mondom, mint azt, ami a dolgozó embernek, a munkásembernek, a szegény embernek kell, és ami az ő életét jobbra válthatja. Na most erre rájöttek a nagypártok is, nem véletlen, hogy az MSZP hirtelenjében vörös lett, az sem véletlen, hogy a Fidesz a mi jelszavainknak egy jelentős részét alkalmazza.

A Fidesz cseni el a jelszavainkat

– Fordítva ez nincs, hogy Önök is vettek át a Fidesztől.

– Mi nem vettünk át a Fidesztől, a mi jelszavaink szinte tizenhat év óta egy abszolút folyamatosságot fejeznek ki, úgy politikailag, mint gazdaságilag, még emberi értelemben is. Érzik a nagy pártok, hogy ezek a jelszavak ma már nem egyszerűen jelszavak, hanem nagyon vonzó programokká válhatnak, ezért nemcsak megkísérik elvenni tőlünk, hanem megpróbálnak bennünket kiszorítani a politikai színtérről. Hát ezért tekintenek mindketten bennünket egyfajta ellenfélnek.

– Az SZDSZ oldaláról gyakran lehet hallani, némely sajtóorgánusra is gondolok, amelyben azt írják, hogy Önök a Fidesz szekerét tolják.

– Azt gondolom, hogy olyan elkötelezettséget vállalnánk egy ilyen együttműködéssel, amelyre az égadta világon semmi szükség nincs. Nekünk megvan a munkáspolitikánk, vöröspolitikánk, kommunista politikánk, ehhez gyűjtöttük a kopogtatócédulákat, és mint ahogy lehet látni, sikerrel. Mi nem kívánunk a választáson

együttműködni sem az MSZP-vel, sem a Fideszsel.

– Most egy idézetet mondom. Az Ön számára mondja az a politikus, aki kivált az Önök pártjából. „Egy Fidesz-kormány az Ön számára kisebbik rossz, ezért a kormányváltásért politizál. Ezt megerősítette a Vasárnapi Újság című szélső jobboldali rádióműsorban is.” Hát akkor ezek szerint ez az a médiaműhely, ahol a szélsőbal összefogott a szélsőjobbval, mert hiszen Önöket szélsőbalnak mondják, bennünket szélsőjobbvalnak.

– Sokan megköveznek, amikor az Önök műsorában nyilatkozom, minden újságnak nyilatkozni kell, amely megkérdézi a Munkáspárt véleményét, hiszen nagyon sok emberhez ez eljut. A mai parlamenttel az a baj, hogy nincsenek ott a dolgozó emberek. Őket szeretnénk a parlamentbe bevinni. Szóljon bele ez a sok millió ember is a saját sorsának eldöntésébe, szólhasson bele abba, hogy az ország pénzét mire költi. Ebből a szempontból teljesen másodlagos, hogy MSZP-s vagy fideszes miniszterelnöke van-e az országnak.

(Folytatás az 5. oldalon)

TÁRSADALOM – GAZDASÁG

■ „Ismét napirendre került a közelmúltban már felvetett székelyföldi autonómia kérdése: a határon túli magyarok kisebbségi jogait biztosító intézményre vonatkozó célkitűzést a március 15-ei megemlékezések alkalmából fogalmazták meg Erdélyben.”

■ „A bankkal akkor van baj, amikor irreálisan magas kamatokkal dolgozik. Uzsorakamatokkal. És ezzel becsapja az embereket, s a szerződés apró betűs részeivel csapdát állít nekik: hogy a kölcsön fejében elképesztően sok pénz visszafizetésére kényszerítse őket.”

(3. oldal)

CIKKEINKBŐL

- A huszonötök Európájából jelentjük
- Orosz gazdasági offenzíva: olaj, gáz és fegyverek (2. oldal)
- Levél a parlamenti pártokhoz (3. oldal)
- Bemutatkoznak a képviselőjelöltek (5. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Március 22. Több mint három hónappal az iraki választások után Bagdadban még mindig az új kormány létrehozásán fáradoznak. A választási ellentéték és az erőszakos cselekmények nem csökkennek az országban. Az amerikai külügyminiszter valószínűnek nevezte, hogy az USA egy éven belül jelentős csapathozást hajt végre a térségben.

Március 23. Strasbourgból teljesen Brüsszelbe költözhet az Európai Parlament, miután már a francia kormány is támogatja az elképzelést. A képviselők utaztatása a két központ között havonta 200 millió euróba került. A felszabaduló pénz az unió egy strasbourgi technológiai és kutató központ építésére fordítandó.

Március 24. Eredménytelenül zárultak a francia fővárosban Villepin kormányfő és a szakszervezeti vezetők közti tárgyalások. A kormány mereven elutasította a diáklázadásokat kiváltó, széles körben vitatott, új munkaügyi törvény visszavonását. A megbeszélések folytatásában sem tudtak megegyezni, ezért a szakszervezetek általános sztrájkot hirdettek.

Március 25. A képviselőházi választás előtt álló Csehországban a külpolitika is kampánytéma, ennek jegyében felmerült az amerikai polgárokkal szembeni vízumkötelezettség bevezetése is, mivel az USA (Szlovénia kivételével) egyoldalú vízumkényszerrel tart fenn a közép-európai EU-tagállamokkal szemben. Magyarország az Európai Unió mielőbbi nyomásgyakorlásában bízik.

Március 26. Szoros eredményt hozott az ukrain parlamenti választás. A korábban kormányzó Viktor Janukovics vezette Régiók Pártja mögött végzett Julia Timosenko Tömbje, majd a jelenlegi elnököt, Juscsenkót támogató Mi Ukrajnánk Pártszövetség következik. Bejutott a parlamentbe a szocialista és a kommunista párt is. Az egyezkedések még folynak. A 2004. évi botrányos elnökválasztás óta drasztikusan csökkent az országban a gazdasági növekedés üteme.

Március 27. Az új palesztin kormány kész az együttműködésre az izraeli-palesztin békefolyamatban közvetítő országokkal: az USA-val, Oroszországgal, illetve az EU-val és az ENSZ-szel, de a gazdasági nyomásgyakorlás ellenére sem fog enyhíteni programján – foglalt állást Iszmil Hanija miniszterelnök. A palesztin parlament az új Hamasz-kormányról való bizalmi szavazást a le nem zárult viták miatt elhalasztotta.

Március 28. Az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága hatvan év után megszűnik, és feladatait egy új állandó szerv, az Emberi Jogi Tanács veszi át, mely első ülését júniusban tartja Genfben. Az új testület létrehozását 170 tagország támogatta. Négy tagállam szavazott ellene, a nagyobbak közül az USA és Izrael. Az ENSZ emberi jogi főbiztosa szerint bár sikerült az emberi jogok nemzetközi rendszerének alapjait megteremteni, mára a régi testület elvesztette hitele jó részét.

● Március 23–24-én tartották Brüsszelben az EU-tagállamok csúcserkeztését, amelyen az energiapolitika reformjáról döntöttek. A januári gázválság tapasztalatai alapján elhatározták, hogy az energiafogyasztást 2015-ig húsz százalékkal csökkentik, a megújuló források arányát tizenöt, a bioüzemanyagét pedig nyolc százalékra növelik. Döntés született arról is, hogy a huszonötök 2007 júliusától liberalizálják energiapiaciakat és összekapcsolják rendszereiket. Az állam- és kormányfők a munkaerőpiac megnyitását és más problémákat viszont az aztal alá sópörték.

● A belga és a holland kormány kérése ellenére az EU-csúcserkeztést nem foglalkozott a kubai területen lévő, Guantanamoi táborban, az amerikaiak által „terrorista tevékenységgel” vádolt, évek óta fogva tartott személyek helyzetével. A megosztó vélemények miatt nem került sor

A huszonötök Európájából jelentjük

az elkészült sajtóközlemény hivatalos kiadására sem, ami hangsúlyozta, hogy „senki sem teremthet jogi vákuumot” és „az emberi normákat a terrorizmus elleni harcban is be kell tartani”. A kettős mércét használó EU vezetőinek kellemtelen lett volna Guantanamo és Belaruszt egymás mellett említeni.

A csúcson azonban nem feledkezett meg a nyugat-európai kormányok által is bátorított, a belarusz főváros Október terén tüntető néhány száz fiatalról, akik közül többeket március 25-én a hatóságok „rendzavarás” vádjával őrizetbe vettek. A cseh, a lengyel és balti államok képviselői szigorú szankciókat követeltek a belarusz kormány ellen, de a záróközlemény csak „a civil szervezetek és a független média támogatásának a növelését” említette. A szombati tüntetések után az EU valamint Washington követelte a letartóztatott személyek azonnali szabadon bocsátását, és a vezető kormánytisztviselők ellen beutazási korlátozásokat léptettek életbe. A minszki külügyminisztérium nyilatkozatban tiltakozott az ország belügyeibe történő beavatkozás ellen.

● A német kormány bejelentette, hogy 2009 áprilisáig nem

nyitja meg munkaerőpiacát az új tagállamok dolgozói előtt. Sajtójelentések szerint a németországi munkanélküliség februárban 12,2 százalékos volt, ami új „csúcst” jelent. Jozef Olszynski lengyel diplomata a londoni Financial Times munkatársának azt mondta, hogy „nagyon elégedetlenek vagyunk a döntéssel”, ami „akadályozza a Lengyelországgal való gazdasági kapcsolataink fejlesztését”. Németország mellett Belgium és Ausztria is közölte, hogy további három évig fenntartják a korlátozásokat. Anglia, Svédország és Írország már korábban megnyitotta munkaerőpiacát, amelyhez május elsejétől Spanyolország, Portugália valamint Finnország is csatlakozik. A francia kormány a munkaerőhiányban szenvedő szektorok részleges megnyitását tervezi. Olaszország fenntartja a korlátozást, de duplájára emeli a jelenlegi 85 000 fős éves keretet. A dán, a görög és a luxemburgi kormány döntése egyelőre nem ismert. Jelenleg mintegy tízezer magyar munkavállaló dolgozik legálisan Nagy-Britanniában, Írországban ötezen és Svédországban öt-hatszáz személy.

● Az ETA baszk szeparatista szervezet március 23-án „állandó tüzszünetet” jelentett be.

Az üzenetet egy videofelvétel tartalmazta, amelyen három alkalmas férfi volt látható. A spanyol hatóságok tartózkodással fogadták a bejelentést, mert nem történt említés sem a fegyverek átadásáról, sem az erőszakról való lemondásról. Az ETA 1998 szeptemberében már tüzszünetet hirdetett, ami tizen-négy hónapig tartott. A terror-szervezet akcióinak az utóbbi évtizedekben mintegy 850 áldozata volt. Tisztázatlan, hogy a szervezet kemény magja, a Real ETA is elfogadja-e a tüzszünetet. Az ETA független baszk államot akar létrehozni Spanyolország északi és Franciaország délnyugati részén. A madridi parlament tavaly már elutasította a baszk regionális gyűlésének Spanyolországgal való „szabad társulásra” vonatkozó javaslatát. A szocialista kormány egyik legnagyobb gondja Baszkföld és Katalónia önállósági törekvéseinek a megfelelő kezelése. A baloldali pártok támogatják, hogy a régiók képviselőivel való egyeztetéssel a két tartomány széles körű autonómiát kapjon. A Spanyol Kommunista Párt Politikai Titkársága nyilatkozatban üdvözölte az ETA bejelentését, ami „megnyithatja a béke felé vezető utat”.

– Munkatársunktól

A háború évfordulóján

„Csak gyermekek voltunk!” – hirdeti az emlékmű, amelyet Belgrádban az 1999-es NATO-agresszió áldozatainak emlékére emeltek. A NATO 1999. március 28-án 19.30 perckor elkezdte Jugoszlávia bombázását. A hadüzenet nélküli háború, amelyet a NATO minden tagállama vívott egyetlen ország, Jugoszlávia ellen, 1999. június 4-én fejeződött be. A háborúnak véget vető kumanovói katonai-technikai megállapodás, majd az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244-es határozata alapján a NATO megszállta Jugoszlávia egy részét, Koszovót és ma is megszállás alatt tartja.

Különböző becslések szerint a 78 napig tartó bombázásoknak 1500-2500 ember esett áldozatul. A G17 elnevezésű polgári csoportosulás szakértői a bombázások okozta anyagi kárt 29,6 milliárd dollárra becsülték. A háború közvetett következményei ennél még súlyosabbak, Jugoszlávia harminc évet esett vissza a fejlődésben. A háborús korszak gyermekei örök életre szóló

lelki és sokan fizikai károsodást szenvedtek.

A dicstelen háborúnak a friss NATO-tag Magyarország is részese volt. Az Orbán-kormány az MSZP és a többi parlamenti párt teljes helyeslése mellett az USA és a NATO rendelkezésére bocsátotta a magyar légerőt, a vasutakat és közutakat, kiépült a taszári amerikai bázis. A NATO Magyarországról bombázta Szabadkát és más magyarlakta terü-

leteket. Mint utóbb a NATO-dokumentumokból kiderült, nem sok hiányzott ahhoz, hogy a NATO szárazföldi háborút is indítson Jugoszlávia ellen, és ez Magyarország területén keresztül történjen.

Magyarországon egyetlen párt, a Munkáspárt küzdött

következetesen a háború ellen. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke és Vajda János alelnök a bombázások ellenére 1999. április 8-án Belgrádba utaztak, ahol szolidaritásunkról biztosították a szerb népet és elítélték Magyarország háborús részvételét.

K. M.

Orosz gazdasági offenzíva: olaj, gáz és fegyverek

Putyin elnök hivatalos kínai látogatása során a két kormány képviselői március 21–22-én tizennégy megállapodást írtak alá. Több kormánytag mellett mintegy kilencven orosz üzletember is volt az államfő kíséretében. Putyin és Hu Csin-tao kínai elnök által aláírt közös közlemény hangsúlyozza, hogy az energiaszállításra vonatkozó szerződés „fontos része a két ország közötti stratégiai partnerségnek” és „hozzájárul a kétoldalú kapcsolatok további elmélyítéséhez”. Putyin kijelentette, hogy Oroszország a jövőben is ki tudja elégíteni Európa és Kína növekvő energiaigényét.

Az orosz–kínai árucseréje tavaly 30 milliárd dollár értékű volt, ami az előző évhez képest 37 százalékos növekedést jelent, de messze elmarad a távolkeleti országnak az USA-val illetve az EU tagállamaival folytatott kereskedelmétől. Oroszország exportjában 6,1, importjában pedig 5,8 százalékot jelentett a kínai reláció 2004-ben. Az orosz gázexport kétharmada jelenleg Nyugat-Európába tart, de az elkövetkező tíz-tizenöt évben ez az arány Ázsia javára jelentősen megváltozhat. Alekszej Miller, a Gazprom elnöke kijelentette,

hogy Kelet- illetve Nyugat-Szibériából tízmilliárd dolláros beruházással két új csővezeték épül, ami lehetővé teszi, hogy a gázszállítás 2011-től elérje az évi nyolcvanmilliárd köbmétert. Az orosz Rosnyeft és Transnyeft valamint a kínai olajtársaság (CNPC) képviselői közötti megbeszéléseken olajfinomítók létesítése valamint a Kelet-Szibériából a Csendes-óceánig, a kínai Tacsing felé való leágazással tervezett olajvezeték építése volt napirenden. A tárgyalópartnerek megegyeztek egy megvalósíthatósági tanulmány

elkészítésében, de Viktor Kristyenko orosz energiaügyi miniszter szerint „egyelőre nem időszerű az építkezés határidejéről beszélni”.

Az olajvezeték Japán és Kína számára egyaránt fontos, a nyomvonal kijelölését pedig mind Peking, mind Tokió igyekszik a saját javára befolyásolni. A szibériai olaj jelenleg vasúton érkezik Kínába, és az ország importjának alig öt százalékát fedezi. A CNPC sürgyeti a napi 600 000 hordó olaj szállítását jelentő projektet megelőző megvalósítását. Moszkva számára a kínai üzlet nemcsak azért jelentős, mert megszünteti az energiahordozók exportjának túlzott egyoldalúságát, de a Kínához „közeli” szibériai lelőhelyek kiaknázása a szállítás is olcsóbbá teszi. A megbeszélések napirendjén szerepelt atomerőművek építése és energiaszállítás fejében kínai hozzájárulás a szibériai villamos erőművek

fejlesztéséhez. Folytatódik és bővül a katonai együttműködés és a fegyverexport. A látogatás idején Alu Alkanov csecsen elnök megállapodást írt alá a pekingi Fejlesztési Bank elnökével, amely 300 millió dollár értékű kínai beruházást irányoz elő Csecsenföldön.

A közös közlemény foglalkozik a „Sanghaji Együttműködés Szervezete” tagállamai közötti kapcsolatok fejlesztésével is. Az öt éve alapított, Oroszországot, Kínát, Kazahsztánt, Kirgizisztánt, Tádzsikisztánt és Üzbegisztánt tömörítő „klub” alig titkolt célja, hogy utját állja az etnikai alapú helyi lázadásoknak és az amerikai befolyás növekedésének a térségben. A két ország képviselői megállapodtak, hogy 2007-re befejezik a végleges határvonal kijelölését a 4300 km hosszú közös határ még vitatott pontjain. Az elnökök áttekintették az iráni és észak-koreai „atomdossziét”

is, és az érdekelt felek közötti tárgyalások folytatását javasolták a konfliktus rendezése érdekében. Putyin és Hu találkozója, Kína és Oroszország sokoldalúan fejlődő stratégiai szövetsége nincs közvetlen összefüggésben Bush elnök indiai „udvarlásával”, de üzenetet jelent a washingtoni adminisztráció számára.

Oroszország hagyományosan jó kapcsolatot ápol az arab országokkal, amelyhez hozzájárultak Vlagyimir Putyin március tizedikén Abdelaziz Buteflika elnökkel és más vezetőkkel Algíriban folytatott tárgyalásai. Az államfői megbeszélések idején a két ország vállalatai megállapodást kötöttek harci repülőgépek, valamint más „földi és tengeri harcászati technika” vásárlásáról. Az orosz fél vállalta, hogy a szállítások 2009-re befejeződnek. Várható, hogy az észak-afrikai ország 2007-ben további 30 darab MiG–29-est rendel.

Az új gépekkel Algériának lesz a legkorszerűbb és legerősebb katonai flottája a régióban, a tunéziai és a marokkói légerő ugyanis elavult Mirage-okat használ. A tárgyalásokon az orosz fél elengedte a hatvan-hetvenes évek szállítási- saiból keletkezett mintegy 4,5 milliárd dollár értékű algériai adósságot. Az energiahordozók exportja miatt Algéria gazdasági helyzete jó, és az ország mintegy hatvanmilliárd dolláros devizatartalékkal rendelkezik. Az orosz–algériai csúcstalálkozón szó volt az energetikai együttműködés lehetőségéről is, amit az algériai gáz legnagyobb vásárlója, Olaszország ingerülten fogadott.

A pekingi és algíri tárgyalások azt mutatták, hogy Oroszország igyekszik visszaszerezni az egykori Szovjetunió hagyományos pozícióit, és növeli befolyását a stratégiailag fontos térségekben.

Bence Dániel

ERDÉLYBŐL NÉZVE

Nehézségek a székelyföldi autonómia körül

Ismét napirendre került a közelmúltban már felvetett székelyföldi autonómia kérdése: a határon túli magyarok kisebbségi jogait biztosító intézményre vonatkozó célkitűzést a március 15-ei megemlékezések alkalmából fogalmazták meg Erdélyben. Ilyen és ehhez hasonló elképzelések különösen a rendszerváltás óta többször is napvilágot láttak, ám ezek nemcsak a nagyromániás proféták heves tiltakozását váltották ki, hanem a különböző koncepciókat képviselő külhoni pártok és szervezetek egymással való szembenállásához is vezettek.

A határainkon túl élő magyarság helyzetének rendezését már a közép- és kelet-európai szocializmusok idején is megkísérelték: a népek békés együttélésének és az internacionalizmusnak a jegyében Romániában is biztosítani kíván-

követelményeket fogalmaz meg – sem a nagyromános közéleti szereplők, sem Markó Béláék nem tudtak teljes mértékben azonosulni. Utóbbiak azért nem, mert a magyarok érdekeit a román koalíciós partnerekkel egyetértésben

Őrzik a hagyományokat

ták a nemzetiségek önkormányzatát. Ennek égisze alatt állították fel 1952-ben a Magyar Autonóm Tartományt, amely elsősorban székely közigazgatási egységekből tevődött össze.

A magyarlakta régió azonban nem bizonyult hosszú életűnek: először 1960 decemberében szervezték át román járásokkal kiegészítve Maros-Magyar Autonóm Tartomány néven, majd 1968-ban a megyerendszer bevezetésével egyidejűleg megszüntették a szóban forgó erdélyi magyar önkormányzati szisztémát. Az 1989 decemberében lezajlott rendszerváltás idején megalakult RMDSZ újból zászlajára tűzte a romániai magyarok autonómiáját, ezzel együtt az egyéni és kollektív kisebbségi jogok kiharcolását. Mindez azonban már a kezdetekkor komoly nehézségekkel járt.

Bár az új szervezet például békés eszközökkel, a románokkal együttműködve kívánta képviselni ottani honfitársainkat, és a román törvényhozásba is sikerült bejutniuk, ám ennek ellenére a kisebbségben lévők törekvése idáig nem igazán mozdult ki a holtpontról. Ennek nemcsak az az oka, hogy a román politikusok nagyobb része szigorúan nemzetállamban gondolkodik, és elutasítón áll hozzá az erdélyi magyarság önrendelkezési jogaihoz, hanem az is, hogy a külhoniak képviselőitől felvállalási módja (is) megosztja a magyar kisebbséget. Jól mutatja ezt az idei március 15-ei ünnepség, amikor a nemrégiben már felvetett székely autonómia napirendre tűzését követelték a helyi rendezvény szervezői. Am a területi-regionális és részben nyelvi alapon szervezendő tervvel – amely vitathatatlanul jogos

képviselni akaró RMDSZ vezetői nem kívánták kockáztatni a koalíció felbomlását. Elemzők azonban arra is rámutattak, hogy veszélybe kerülhet a határon túliak jövőbeli parlamenti képviselete, mivel a román közéleti erővel együttműködés vagy nem együttműködés kérdése gyengíti a magyarok együttes fellépését.

Ugyanakkor szavazatokat is szívnak el egymástól a demokráta és a nacionalista erdélyi szervezetek. És akkor még tovább bonyolítja a helyzetet a romániai politikusok retrográd egységes nemzetállami koncepciója, amely sem az RMDSZ-t, sem az itthoni Fideszre emlékeztető erdélyi polgári irányzatokat nem tekinti egyenrangú tárgyalópartnernek.

Holott lenne megoldás erre a problémára, ez azonban csupán hosszabb távon hozza meg a gyümölcsöt, és feltételezi a román és a magyar fél kétoldalú együttműködését. Egyfelől számos koncepció született Magyarország 2004. májusi EU-integrációja óta. Ezek egyrésze a magyarlakta területek regionális jellegű, a román nyelvű térségekre is kiterjedő gazdasági fejlesztését, illetve munkahelyteremtő beruházások megvalósítását tűzi ki célul, másrészt pedig – mintegy rimelve a székely autonómia tervezetéről – a nyugat-európai többpilirű (nyelvi-kulturális, területi, egyéni és közigazgatási) autonómia biztosítására helyezi a hangsúlyt. Mindezek megvalósítása azonban nehezen képzelhető el a határon túliakat megosztó törésvonalak megszűnése és a román, szerb, szlovák stb. nacionalizmusok háttérbe szorítása nélkül.

B. Deák András

LEVÉL A PARLAMENTI PÁRTOKHOZ

SZEFE-állásfoglalás a közszféráról

Talán jelképesnek is tekinthető, hogy a csillagászati tavasz első napján hirdették a sajtókonferenciát a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEFE) – remélve, az elmondottak a jövőre nézve megfogannak. Ugyanis a legnagyobbak mondott szakszervezeti konföderáció levélben fordult a parlamenti pártokhoz: Álláspont a közszférát érintő néhány kérdéssel címmel. Szabó Endre elnök ismertette a bővebb tartalmat az újságírókkal.

Jelen volt még Varga László alelnök, a Pedagógusok Szakszervezetének elnöke és Fehér József, ugyancsak alelnök, a Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezetének főtájkára. A megvalósítás tulajdonképpen majdan az új kormányra vár, de feltehetően nem úgy, mint a rendszerváltás óta eddig eltelt időben. Amikor is a foglalkoztatottak 205 ezernyi (!) csökkenése következett be, illetőleg a nonprofit és a privat formák bevezetése.

Közszolgálat és közigazgatás

„A SZEFE a leendő kormány programjától határozottan elvárja, hogy az megvalósítható, számomra kérhető, folytonosságra és partnerségre épülő legyen” – hangzik az állásfoglalásban. Lapunk, A Szabadság hasábjain az utóbbiakban időről időre közöltük a legnagyobb szakszervezeti konföderáció reagálását a különböző megnyilatkozásokra, amelyek a közszférára vonatkoztak. Így hát nem volt újdonság számunkra az állásfoglalás, tudjuk, hogy a reform gondolata állandó és elkerülhetetlen a SZEFE megítélése szerint is.

S amióta az államigazgatás kapcsán a megújítás gondolata felmerült – a konföderáció hangzottatta –, a létszámkérdések (leépítés, összevonás) előtt az adott feladatokat kell tisztázni. Csak azután lehet (szabad!) mindenféle személyi kérdést rendezni. A közigazgatási reform mindig a tennivalóknak, az elvégzendő feladatoknak adjon elsőbbséget, s utána határozzák meg az anyagi és egyéb feltételeket, ne a „fünyirő” elvet alkalmazzák!

Azt is hangsúlyozza az állásfoglalás: „...egyetlen reform lehet eredményes a társadalmi konszenzus minimuma nélkül. A közmegegyezés elengedhetetlen tényezői a szakszervezetek. A választásokat követően sem (lehet) közömbös, hogyan alakul a (kormány) társadalmi támogatottsága...”

Fehér József alelnök azt hangsúlyozta, hogy zavar mutatkozik a közszféra megítélésénél: egybemoszák (politikusok, szónokok, kortesek) az államigazgatás létszámát (mintegy százezer ember) a közszféra dolgozóival. Utóbbiak tulajdonképpen pedagógusok, egészségügyi dolgozók, szociális munkások, rendvédelmiek stb., s így fordulhat elő – hibásan megítélve minőségüket –, a százezerből kétszáz (1) kívánnak elbocsátani.

De azt is kinyilvánították, hogy „ma még nincsenek meg a társadalmi, különösen az élet színvonalbeli feltételei az állami jelenlét és a közfinanszírozási arány gyors és jelentős csökkentésének”. S ez nem más jelent, minthogy hazánkban az emberek, a lakosság anyagi helyzete nem nélkülözheti a közösségi, állami gondoskodást nagyon sok területen. Például a társadalombiztosításban, a humán közszol-

gáltásokban, a szociális ellátás intézményeiben!

Szabó Endre elnök szerint az államháztartási reform által érintett területek úgyszólván mindegyike súlyos társadalmi politikai kérdéseket érint. Éppen ezért a SZEFE hangsúlyozza a hivatalba lépő kormány felelősségét, elvárja a reform körültekintő, alapos előkészítését, a gazdasági, a szakmai szempontok mellett a társadalmi hatások, az életviszonyok vizsgálatát és mérlegelését is.

Manapság nem csupán Magyarországon, de egész Európában a közfigyelem középpontjában áll az oktatás ügye. Érthetően sokféle megnyilatkozás hangzik el vele kapcsolatosan, nem mindegy, hazánk hol helyezkedik el az iskolaügy, a tanítás tekintetében. Varga László alelnök, a Pedagógusok Szakszervezetének elnöke azt hangsúlyozta: erőforrásaink között legfontosabb és leginkább „jövődélmező” a magyar közoktatás rendszere, a kiművelt emberfők sokasága. Nem szabad könnyelműen bánni a meglévő értékekkel, a jövővel, hiszen sok minden múlik ezen, például a gazdaságosság, a további felemelkedés, egyáltalán a jövő. Az új kormányra például e tekintetben is nagy és felelősségteljes feladatok várnak.

Üzenet hat oldalon

Szóba került az egészségügy jelen helyzete (a privatizáció számtalan kérdése is). Indokolt a kijelentés: „A SZEFE elvárja, hogy mielőbb váljanak ismertté az egészségügy működési feltételeinek javítására, a finanszírozásra, a struktúra átalakítására, az ellátásban az esélyegyenlőség garanciáira, a biztosítási

rendszer módosítására, s mindezekkel összefüggésben az állami felelősségre és kötelezettségvállalásra vonatkozó, konkrét elgondolások.”

Azt a meggyőződést is kinyilvánította a dokumentum – a levél a parlamenti pártoknak –, hogy az egészségügyi és szociális ellátást – dominánsan – állami, önkormányzati felelősség, gondoskodás és intézményrendszer keretében kell biztosítani! Mégpedig a részese- des útján a GDP-ből! S ezekben fontos tétel: „A privatizáció nem jelentheti a megoldás útját, miként a több biztosító rendszere sem!”

A tekintélyes „üzenet” mintegy hat sűrű oldalon foglalkozik a közszféra témával, az állami és önkormányzati rendszer, a közművelődés, a közmédia, az adók és járulékok, a keresetpolitika, a közszolgálati jogviszony stb. kérdéseivel. Jellemző a zárómondat figyelmeztetése: „Az ár- emelkedések ellensúlyozására a rászorulóknak esetében maradjon érvényben a kompenzációs rendszer!”

A legnagyobb konföderáció

Egy kérdésre válaszként elhangzott: valóban a legnagyobb szakszervezeti létszámot képviseli a SZEFE, s az utóbbi időben a tagszervezetek jelentős gyarapodásról számolhattak be. Vélhetően az emberek, a tanárok, orvosok, növények, tisztviselők, rendvédelmiek létük, holnapjuk egyfajta biztosítékát látják a szakszervezetekben. De az olyanokban, amelyek erőt, érdekérvényesítést tudnak nyújtani, a szakmai, a közösségi összefogás eredményeként.

Erre figyelmeztet az új, a leendő kormánynak szóló szakszervezeti üzenet is.

Mártonfy Mihály

Bankdiktatúra Magyarországon

„A bankkal akkor van baj, amikor irreálisan magas kamatokkal dolgozik. Uzsorakamatokkal. És ezzel becsapja az embereket, s a szerződés apró betűs részével csapdát állít nekik: hogy a kölcsön fejében, irreálisan sok pénz visszafizetésére kényszerítse őket. Ha pedig erre nem képesek vagy nem hajlandók, akkor egyszerűen elveszi minden vagyonukat...” – mondja lakonikusan egy tisztviselő barátom, aki közel áll a pénzügyi szakmához. Hát ez eléggé rossz vélemény a ma Magyarországon uralkodó banki állapotokról!

„Ez a holmi itt szereti, ha kézzel kézre adják, gyűlöli az egy helyben maradáást. Az ég minden embernek egyformán rendelte ezt a hasznos természeti szüleményt. Ha az egyik helyen túlságosan is sok halmozódik föl belőle, a másikon hiányzik. A kincseknek egy helyben való felraktározása merénylet a közösség ellen” – így beszél a pénzről Hszi Meng Csing, a XVI. században készült híres kínai regényében, melynek címe: Szép asszonyok egy gazdag házban.

Ötszáz éves sorok ezek, ám örökérvényűek, akár ma is íródhattak volna. Hiszen a pénz lényegében hasznos dolog. Forgatja, mozgatja a világot, és pozitív (vagy negatív) kényszerítő ad az embereknek s a társadalmaknak. Éppen ezért nem mindegy, hogy kire, kikre bízunk annak a pénznek a kezelését, amelyet oly keservesen kerestünk meg magunknak. Szép számmal vannak olyan

pénzintézmények, amelyek bizony nem igazán az emberek javát szolgálják, hanem saját magukét.

Ránk kényszeríti magát

Andi, a fiatal ápolónő épp- úgy bankkártyán keresztül kapja meg a fizetését, mint az összes kollégája. És abban a szent pillanatban ki is veszi az összes pénzt, mielőst meg tudja, hogy megérkezett a járandósága. Persze nagyon nem örülnek ennek a mögötte sorban állók, mert számításra előfordult, hogy Andi tranzakciója után nem maradt az automatában egyetlen fillér sem.

De vajon miért veszi mindig ki Andi az összes fizetését? Ó erre ezt mondja:

„Azért, hogy a bank minél kevesebbet nyuljon le belőle! Mert nem elég, hogy a kártyáért fizetni kell, minden pénzfel- vételért lehúzzák rólam a sápot.

Ez látszólag nem sok, de egy idő után bizony idegesítően nagy összeget jelent. Nem beszélve arról, hogy a pénzem sincs a kártyán biztonságban. Hiszen hánszor fordultak már elő bankkártyacsapások? És különben is, az én pénzem!”

Nos, úgy vélem, Andinak lényegében teljesen igaza van. A kezemben tartom az egyik bank számlakivonatának eredeti példányát, amelynek az utolsó be- kezdésében a következő szöveg olvasható:

„A VISA nevében illetéktelenek több alkalommal, eltérő módon kezdeményezték bizalmas kártya- és ügyfeladatok aktualizálását. Kérjük kártya- birtokos ügyfeleinket, hogy az e-mailben vagy egyéb úton bankkártyával kapcsolatos adatmegadásra felszólító meg- keresés esetén bizalmas adatokat közvetlenül a jövőben se adjanak meg!”

Tehát a bank maga ismeri el, hogy a kártyarendszerét több alkalommal is támadás érte. Ezzel az állítással nincs is különösebb problémánk, hiszen hackertámadás mindenkit érhet. Ám ezen az ominózus számlán már egy több ezer forintos tétel is szerepel az ügyfél állítólagos tartozása gyanánt.

Na, de hogy is van ez? Ez az ügyfél már évek óta nem is

használta a kártyáját. Nem tett be a bankba pénzt, nem vett ki, és még kölcsönhöz sem folyamodott. Akkor hát hogyan kelezte ez a tartozás?

Egyszerűen. A kártya még akkor is pénzbe kerül, ha az ember már régen nem használja. Ezt a számlakivonat aztán követik a fizetési felszólítások, dörgedelme- k, és a végén még azt is megérhetjük, hogy az ember feketelistára kerül.

S annak bizonyítékaként, hogy bizony a bank igencsak rákényszeríti magát az szolgáltatásait az ügyfeleire, álljon itt példaként ezen fizetési felszólítás dörgedelmeiből csak két mondat:

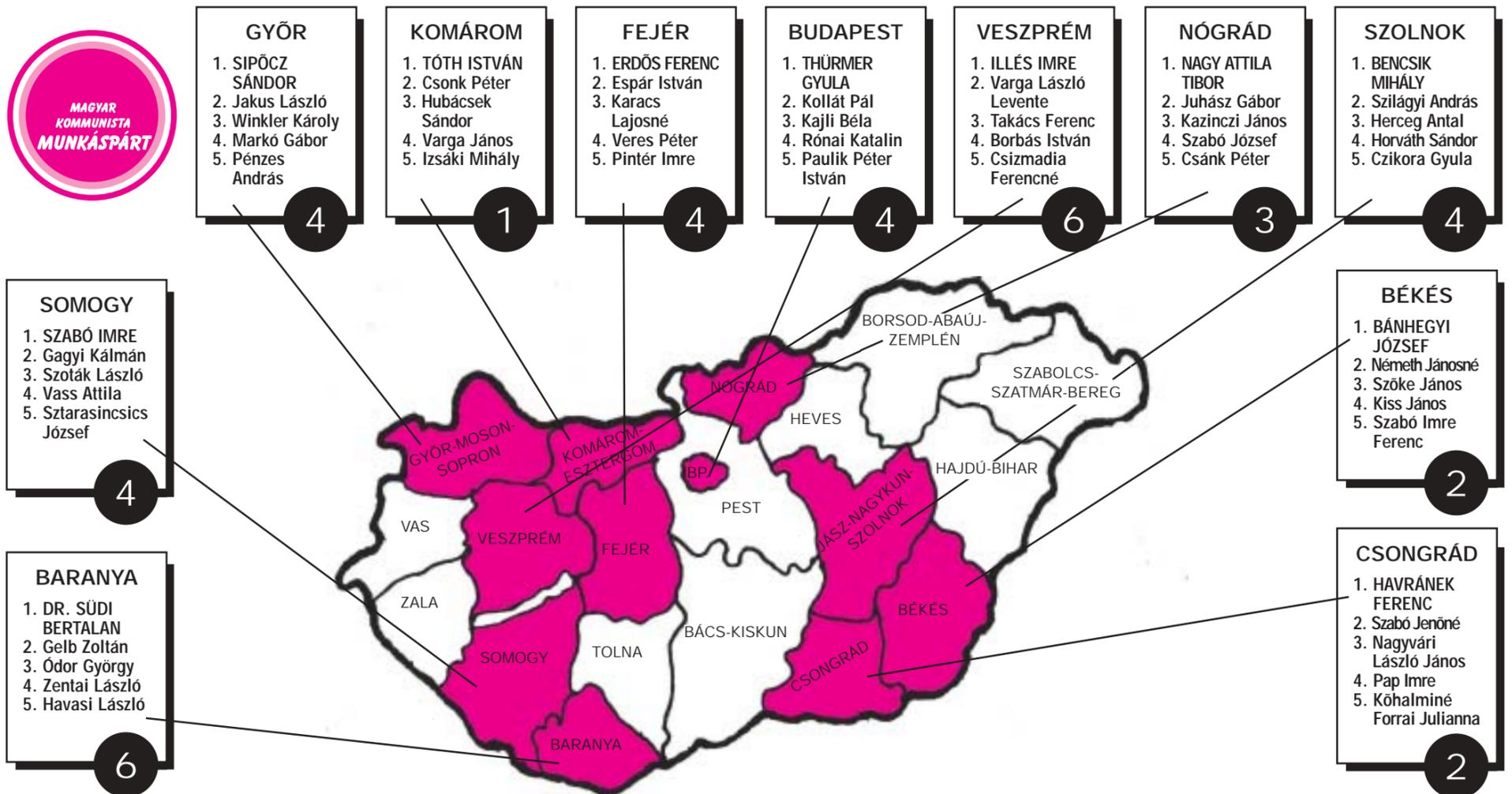
„Kérjük, hogy a jövőben a bankszámlán keletkező tartozásokra folyamatosan megfelelő fedezetet biztosítani szíveskedjék!... Felhívjuk figyelmét, hogy a követelés érvényesítésével kapcsolatos minden felmerülő költség önt terheli.”

A 22-es csapdája

Ilyen fenyegetések után csoda-e hát, hogy egyre kevesebben hisznek a bankkártyákban? No, de Andi vajon miért nem mondja föl a bankkártya- szerződését?

(Folytatás a 7. oldalon)

A MUNKÁSPÁRT TERÜLETI LISTÁINAK SORSZÁMAI ÉS LISTAVEZETŐI

Hogyan lehet a Munkáspártra szavazni?

SZAVAZÓLAP
AZ ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐK VÁLASZTÁSÁRA
2006. ÁPRILIS 9-ÉN

..... megye
..... sz. választókerület

Érvényesen szavazni csak egy jelöltje lehet.
A jelöltre szavazni csak neve melletti körben elhelyezett egymást metsző két vonnal lehet
Például: ⊕⊗

(jelölt neve)	☐ (párt emblémája)	(párt rövid neve)	(párt neve)
munkáspárti jelölt neve	☒	Munkáspárt	Magyar Kommunista Munkáspárt
(jelölt neve)	☐		
(jelölt neve)	☐		

SZAVAZÓLAP
AZ ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐK VÁLASZTÁSÁRA
2006. ÁPRILIS 9-ÉN

..... megye
..... sz. választókerület

Érvényesen szavazni csak egy listára lehet.
A listára csak a jelölőszervezet neve felett lévő körben elhelyezett egymást metsző két vonallal lehet.
Például: ⊕⊗

(párt rövid neve) (párt neve)	(párt emblémája)	(párt rövid neve) (párt neve)	(párt rövid neve) (párt neve)	(párt rövid neve) (párt neve)
1	☐	2	☒	3
Munkáspárt		Magyar Kommunista Munkáspárt		A Munkáspárt megyei listájának 1-5. jelöltje

Március 31.:
a megbízás határideje a választási szervekbe.

Április 7.:
eddig lehet *igazolást* kérni – a választás első és második fordulójára egyaránt – ha valaki nem az állandó lakhelyén kíván szavazni.

Április 1-jétől:
a választással kapcsolatos *közvélemény-kutatás* eredményét nem szabad nyilvánosságra hozni.

Április 2-án:
szavazás a külképviseleteken.

Április 8-án, szombaton:
00.00 órától – kampánycsend.

ÁPRILIS 9-ÉN, VASÁRNAP:
6.00 ÓRÁTÓL 19.00 ÓRÁIG SZAVAZÁS.

A választás napjáig a fenti időpontok jelzik a kampány utolsó szakaszának leglényegesebb határideit. Ezúttal a szavazással kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat foglaljuk össze. Április 9-én most igazán szükség van minden munkáspárti voksra! Egyetlen szavazat sem veszhet el tájékozatlanságból, figyelmetlenségből, a szavazólapok hibás kitöltéséből fakadóan sem.

1. A szavazás napján *reggel 6 órától este 19 óráig* mindenki a lakóhelye szerinti szavazókörben szavazhat. A szavazás előtti napokban újból ellen-

őrizzük: melyik szavazókörben kell szavaznunk. Ez megtalálható a választásról korábban kiküldött értesítőn!

2. Ha valaki nem a lakóhelyén kíván szavazni, ezt csak *igazolással* teheti meg, amit az állandó lakhelye szerinti jegyzőtől kérhet április 7-éig.

3. A szavazásnál a választópolgár a *személyi igazolványával* vagy más, a lakcímet igazoló okmány felmutatásával igazolja magát. (Helyes, ha az értesítőt is magunkkal visszük, mert ez megkönnyíti az azonosítást a választói névjegyzékben.)

4. A szavazás két szavazólappal történik. Az egyikben az *egyéni jelöltek* szerepelnek ábécésorrendben, ezek közül kell kiválasztani a Magyar Kommunista Munkáspárt egyéni jelöltjét. A Munkáspártnak 52 helyen van egyéni jelöltje. A jelölt neve mellett fel van tüntetve a párt emblémája (fekete-fehér nyomat) és a párt neve. A jelöltre a jelölt neve melletti körben elhelyezett x-szel, vagy + jellel lehet szavazni.

A másik szavazólapon a *területi listák* találhatók. A Munkáspártnak Budapesten és tíz megyében van területi listája. A listára *ott is lehet szavazni, ahol nincs egyéni jelöltünk*. A szavazólapon a különböző pártok listái kisorsolt sorrendben szerepelnek. Minden párt esetében a szavazólapon fel van tüntetve a lista sorszáma, a párt rövid és teljes neve, emblémája és a listán szereplő első öt jelölt neve. *(Fenti ábránk mutatja a Munkáspárt megyei és fővárosi listáit!)* Ennek alapján kell kiválasztani a Magyar Kommunista Munkáspárt listáját, s az ott található jellel elhelyezett x-szel vagy + jellel lehet a Munkáspártra szavazni.

A területi listákra leadott szavazatok különleges jelentősége abban van, hogy ezek alapján számítják ki a pártra leadott százalékos arányt, azaz a Munkáspárt választási eredményét.

Lapzártánkor érkezett a hír: a Legfelsőbb Bíróság törölte a Munkáspárt Pest megyei listáját. Részletek a 8. oldalon.

IGENT a Munkáspárt 52 egyéni jelöltjére!
a Munkáspárt 11 területi listájára!

VÉGE A LOPÁSNAK!

Thürmer Gyula interjúja a Vasárnapi Újságban

(Folytatás az 1. oldalról)

Ha ott leszünk a parlamentben, akkor bele tudunk szólni, ha nem vagyunk ott a parlamentben, ha nincs ott a munkás, akkor hallgass a nevünk, nem ránk költik a pénzt, hanem a saját gazdagodásukra.

Magyar és kommunista

– *Idézek az Önök jelszavai-ból: Munkát mindenkinek! Miénk legyen az ország, nem a külföldieké!*

– A Gyurcsány-kormány az a véleménye, hogy a multikat kell idehívni. Akit idecitolnak, persze épít is, de legalább olyan mértékben rombol is. A magyar kis- és középvállalkozókat kell megerősíteni, és ezek a következtetések a mai magyar valóságban fakadnak, mint ahogy az is, hogy korlátozni kell a tőkét az által, hogy például ne csak a munkajövedelmeket adóztassuk meg, hanem a tőkével szerzett jövedelmeket is. A nagy vagyonokra legyen vagyonadó. Akinek telik helikopterre, az fizessen száz százalékos áfát. Ugyanakkor csökkentjük az áfát mondjuk a tejre, a kenyérré, a közszükségleti cikkekre, legyen százezer forint a minimálbér. Hogy mit ismert fel a Fidesz, azt pontosan még nem tudni. Majd akkor derül ki, ha megnyeri a választást. Azok, amelyeket ma a programjába felvesz, nagyon rokonszenves jelszavak, amelyek valóban összecsengenek a mi jelszavainkkal, hát egy országban élünk és felismertük, rajtuk kívül még mások is, hogy vannak megoldatlan problémák és senki nem tudja, hogy mi lesz a 400 ezer munkanélkülivel, senki nem tudja, hogy mi lesz a cigánysággal. Senki nem tudja, hogy mi van a magyar mezőgazdasággal, amelynek a problémáját nem oldotta meg az Európai Unió. Ezekre kellene közösen megoldásokat találni. Ha mi ott leszünk a parlamentben, mi támogatunk mindenkit, aki ebben előremutató programokat tud megvalósítani. Mi minden politikai erőt szívesen támogatunk, amely az iskolákat nem bezárja, hanem ellenkezőleg, megnyitja a gyerekek előtt, amely nem akarja eladni a kórházakat, hanem állami tulajdonba akarja tartani és ingyenesnek akarja megőrizni a magyar egészségügyet.

Az MSZP nem baloldali

– *Valaki azt mondta Önről és hát gondolom a Munkáspárttól is, hogy mániakus gyűlölködő politikát folytat egyetlen potenciális szövetségeseivel, az MSZP-vel szemben.*

– Baloldali párt volt az MSZP hosszú éveken keresztül. De kérdezem én, az a párt, amely eladja a kórházakat, miközben az emberekről tudja, hogy azok meg akarják őrizni, amikor fel-emeli a gáz árat, miközben tudja, hogy ennek az lesz a következménye, hogy a kenyér is drágább lesz, a mindennapi kenyérünk, lehet az ilyen pártot politikát baloldalinak nevezni? Ennek a pártnak az élén és a vezetésében nem csóró szegény proletár emberek ülnek, hanem milliárdosok. Ha akarnák, akkor se tudnák a proletár, a dolgozó ember, a kisember érdekeit kifejezni, hiszen egy más világban élnek. És az a program, amit előterjesztettek, a legnagyobb sajnálatomra azt kell mondanom,

hogy az egy olyan program, amely nem ebben a világban született. Nem a mi világunkban, nem a munkásember világában. Ezért nem támogatjuk az MSZP-t, ezért tekintjük tőkes pártnak.

Az SZDSZ bűnös politikát folytat

– *A kórház-privatizációt emlegette. Itt azért egy másik pártnak is volt szava.*

– A Munkáspárt legnagyobb ellenfele ebben a kérdésben az SZDSZ. Mi elfogadhatatlannak tartjuk azt, hogy az egészségünk a piacon dőljön el. Az egészség-ügy az egy olyan közös társadalmi ügy, amelyért áldozni kell, erre kell az ország pénzét költeni, nem a főhivatalnokok gazdagodására. Hiába mondja az SZDSZ, hogy majd magán egészségügyi pénztárakat fognak felállítani, ma az embereknek nincs erre pénzük. És nem akarunk úgy élni, hogy akinek van pénze, azt meggyógyítják, akinek meg nincs pénze, az haljon meg. Ezért mi ellenezük az SZDSZ programját és azt gondolom, hogy az SZDSZ a lehető legrosszabb hatást gyakorolja a politikai gondolkodásra és annak a kormányra és a tevékenységére is, amelyben részt vesz. Politikai befolyásuk lényegesen nagyobb annál, mint amennyi képviselővel a parlamentben ott vannak. Ugye legutóbb is az emberek többsége Medgyessy Péterre szavazott, aztán bevásárolta hozzá Kuncze Gábort is. Mint egykor moszkvai diákkoromban: vettünk cseh sört és hozzá kellett venni főtt tojást is, ami lehet, hogy romlott volt. A Munkáspárt az egészség védelme mellett az oktatást tartja a legfontosabbnak. Mi úgy gondoljuk, hogy az ország pénzéből az úgynevezett GDP-ből tíz százalékot kellene az egészségügyre költeni, egy másik tíz százalékot pedig az oktatásra. Az oktatásnak pedig államinak kellene maradnia és ingyenesnek.

– *Az ember fájó szívvel nézi, hogy megszűnik a termelés a faluban, mert a multi tönkreteszi az ottani szövetkezeteket vagy akár a magántermelőket, ahonnan kikopik a termelés, előbb-utóbb nincsenek gyerekek, ha nincs gyerek, akkor bezárják az iskolát, ahol meg nincs iskola, ott előbb-utóbb nem lesz értelmiségi és így nem lesz falu sem. Mi azt gondoljuk, hogy ezt a láncolatot kell megőrizni. Legyen termelés a magyar faluban, maradjon ott az értelmiség, őrizzük meg ott a kultúránkat, nyelvünket, magyarságunkat.*

– *Az ember fájó szívvel nézi, hogy megszűnik a termelés a faluban, mert a multi tönkreteszi az ottani szövetkezeteket vagy akár a magántermelőket, ahonnan kikopik a termelés, előbb-utóbb nincsenek gyerekek, ha nincs gyerek, akkor bezárják az iskolát, ahol meg nincs iskola, ott előbb-utóbb nem lesz értelmiségi és így nem lesz falu sem. Mi azt gondoljuk, hogy ezt a láncolatot kell megőrizni. Legyen termelés a magyar faluban, maradjon ott az értelmiség, őrizzük meg ott a kultúránkat, nyelvünket, magyarságunkat.*

Vége a lopásnak!

– *Ha bekerülnének a parlamentbe, mit mondana el a szűzbeszédében?*

– Mindenekelőtt azt javasolnám, hogy na, uraim, akkor vége a lopásnak, azonkívül csökkentjük a saját fizetésünket. Ma nem járja az, hogy egy parlamenti képviselő egy hónap alatt többet visz haza, mint amennyit mondjuk egy nyugdíjas egy egész esztendő alatt kap. Ezek után törvényjavaslatok egész sorát tennék: új Munka Törvény- könyvet, amely megvéd bennünket a külföldi munkaadóval szemben, munkahelyteremtő programokat és egy igazságosabb adópolitikát, tisztességesebb elosztást.

ORSZÁGGYŰLÉSI
VÁLASZTÁSOK
2006

BEMUTATKOZNAK A KÉPVISELŐJELÖLTEK

A KOMMUNISTÁK MI VAGYUNK!

Zöldellő palánták, bimbózó remények

Szentest a déalföldi termálvíz tette nagygyá. S nem is bármikor, neve még a szocializmusban lett köztudottá. A főliaváros – így szöjt róla a hír. Sokaknak adott megélhetést, boldog holnapot a hajtatás. Persze, ehhez szakértelem kellett, modern vegyipar. Egyszóval olyan infrastruktúra, amely csak a szocialista iparosítás révén adatott meg.

Decemberben, hóesésben a városi üzletekben ott virított a primőraru. A zöldpaprika, a paradicsom, az újhagyma, a retek – megfizethető áron! A munkásember, a kistisztviselő, a lakatos, a bányász, a buszvezető és főleg a kisgyermek a zúzmarás, hideg hónapokban is vitaminnal jutott!

Nem (érték)telenség, nem spanyol, nem olasz és nem argentin, de valódi magyar zöldáruhoz, télidőben is tavaszi, friss zöldséghez!

Volt mit enni a vajas, a szalámis zsemlehez, a császárhúshoz, a parizerhez, a szalonához!

Nem volt akkoriban éhezni ember, ismeretlen fogalom volt az éhes gyermek! Az iskolában a nagyszünetet valóban „tízórai” szünetnek hívták. Amikor elfogyasztotta tanár és tanuló a magával hozott tízórait...

Valami efféleket gondolt Pap

Imre is, amíg a fóliasátorban, a paradicsompalánták közt rózta az utat, féltő gonddal vigyázta a jövőndő termést. S ez bizony napjában többször is megcsik.

– Harmadszor vagyok a Munkáspárt képviselőjelöltje Csongrád megyében – mondja nagy-nagy elszántsággal a hangjában. – És most harmadszorra rugaszkodunk neki a választásnak. Sikerült megyei listát állítani, nekem például 788 kopogtatóm jött össze! Nem, nem keserít el, hogy még nem sikerült a parlamentbe jutni. Ami késik, nem múlik, ezt valom. Mi egyszer helyet foglalunk az ország törvényhozásában, egyszer meg elmondjuk az expozé, a „szűzbeszédet”. De akkor világgá kiáltjuk a munkásember igazát...

– *De az igazság is úgy ér valamit, ha az élet, a tapasztalat hitele erősíti!*

– Persze, nekem van ismeretem a valóságban. Harmadik ciklusban vagyok tagja a városi önkormányzatnak, s mint ilyen, a szociális bizottság elnöke is. Tudom mit jelent a munkanélküliség, 1993-ban nekem is csak az utca jutott. Azóta dolgozom a helyi földiában, a „tész”-ben, ez egy új típusú szövetkezett, termelés és értékesítés. A mai gazdák szövetkezése. Nem gondoltam, hogy valamikor a szüleim

nyomdokába lépek, akik boltgárkertészek voltak.

– *Nem azt a szakmát tanulta?*

– Szentesen végeztem a szakközépiskolát, műszerész-ként érettségiztem. A megyei vízműnél lettem lakatos, esztergályos, marós, itt dolgoztam vagy negyedszázadot. Aztán kevés kitérő következett, a városi pártbizottságon gazdaságpolitikával foglalkoztam, közelebbről a Barneveállal (baromfi-feldolgozó), a Kontavillel (villamosági gyár), ma már ez utóbbi francia tőkeérdekeltség. Nos, van némi fogalmam a gazdasági életéről, a múltjáról és a jelenéről.

– *Az az igazság, hogy ma inkább érvényesül a mondás: az erősebb kutya viszi el a csontot! Akinek a munkaerőjén kívül nincs mása, csak összefogással érvényesül, érdeke pedig a munkások pártjában.*

– *Milyen a családi háttér?*

– Már felnőtt lányaim vannak, mármint a feleségemnek. Nekem két gyermek az előző házasságból. A lányom környezetvédelemmel foglalkozik, a fiam egyik káftében ügyvezető. Végül is mindenki a helyén van, élünk, megélünk. Ezért tudok én is „hitelezni” a szövetkezett, ugyanis hónapokig nincs jövedelem. Csak majd ha értékesítjük az árut. Akkor lesz nyereség, aztán következem jó-

Pap Imre

magam is. De hogy milyen árat kapunk, még nem tudjuk, s főleg azt nem, kell-e a termés. Igaz, van szerződésünk, de hogy a multi mit gondol addig, nem tudható.

– *Téhat kiszolgáltattott a mezőgazdaság...*

– *A legteljesebb mértékben. A gazdasági szabadságot úgy értelmezik a multi, hogy dik-tálják a jövőt, az árat. A szél-hámosabbja meg hozza a romlott portékát, a lejárt szavatosságút. A kutyaeledelt embe-
reknek. Csak a profit számít! A magyar föld termését miért nem védi a kormány? Miránk vár az is? Hát ezért kell a parlamentbe jutni, ezért is. Erről azonban sokat beszélhetnénk...*

– *Tényleg sokat, viszont a választás ideje vérszesen közeleg.*

– *Közeleg és most betakarítjuk majd a termést, megérik a felvilágosító munkánk gyümölcse. Meglátjuk, mennyire bíznak bennünk az emberek, illetőleg mennyire jutottunk a meggyőzéssel. De addig is zöldellnek a palánták, bimbóznak a remények: mi tudjuk, hogy a jövő nekünk dolgozik. Küzdünk, harcolunk, munkálkodunk érte.*

Mártonfy

„Tanulni, tanulni, tanulni!”

Lenin szavait napjainkban rendkívül komolyan kell venni – hallom Poór Sándor Tolna megyei képviselőjétől, aki soha előtt nem volt párttag. Két esztendeje talált rá a Munkáspártra, de műveltsége, politikai éleslátása, marxista képzettsége páratlan.

Poór Sándor éppen vendégmarasztaló biobort készít. Jó idő van, szőlőmetszés ideje. Sok dolga ellenére azért szívesen beszélget.

– *Közlekedési középvezető voltam, a Közlekedésszabványtanács aktivistája. Dolgoztam a Magyar Honvédségnél is oktatóként. A megyei rendőrkapitánytól kitüntetéset vehettem át munkámért. Most nyugdíjas vagyok.*

– *Től a mondattól kicsit megdöbbenek, mert Sándor olyan energikus, hogy sokan megirigyelnék. A Növényvédő Állomás egy évtizede kísérő figyelemmel a szőlőszetét, továbbképzésekre hívják, becsülik alaposságát, pontosságát, amit jó bora harmonikus aromájából is éreznék. Ez a bor a tönkretett magyar mezőgazdaságban egy csepp arany.*

– *Emellett gondolom rengeteg időt vett igénybe a választási felkészülés...*

– *Sok élményem van. Sokat beszélgettem. Aki a kommunista elnevezést pejoratívan értelmezte első hallásra, miután elmondtam neki, hogy mit kell érteni alatta, halványan el-lengetést sem tett. Fontos, hogy tanulja meg minden elv-társunk a kommunista szó ma-*

Poór Sándor

Az egészségügy kemény dió

Dr. Frankfurter Zsuzsanna

mint a korábbi időszakban.

Dr. Frankfurter Zsuzsanna két esztendeje járt Párizsban, ahol a kórházak privatizálásával kapcsolatban tartott előadást.

– *A franciák ugyanazt akarják, mint mi. A privatizáció sehol nem oldotta meg a problémákat, főleg a nem megfelelő finanszírozás miatt. Nem beszélve arról, hogy a tőkés a ráfizetéssel működő részlegekre nem áldoz. A működőképességet az ellátás szűkítésével tudja biztosítani.*

– *A kórházellátás és a későbbi üzemeltetés is ugyanolyan profithajász vállalkozás, mint a többi, üzleti célokat előtérbe helyező ágazat.*

– *Mindig gyűlöltem a pénz-központú világot, bár szükség van pénzre, de az ember érdekében. Emberi élet egy van és ez a legfontosabb. Minden más ezután következik. Megvetem a pénz hatalmát.*

– *Izíg-vérig humanista. Ilyenek képzeli az ember a nagybetűs orvost, akire rábízta az életét, akiben megbízik, akitől semmi emberi nem idegen.*

– *Nem szeretem a mocskolódást. A választási kampányban arról kell beszélni, hogy mit akarunk tenni az emberek érdekében, nem arról, hogy ki mit csinált rosszul. Alternatívákat kell az országnak bemutatni, a kérdések megoldási módjairól beszélni, szemben azzal, ami van.*

– *Az egészségügy kemény dió. Akármilyen kormánya lesz Magyarországnak, a Munkáspárt által felvetett problémákkal találkozni fog. Orvosolni nem lesz könnyű...*

Fogarasi

F. Zs.

Variációk a kopogtatócédulákra

Részt vettem az ajánlólésvény-gyűjtésben. Kijelenthetem tapasztalataim alapján, hogy a jelenlegi rendszer:

- diszkriminatív, ugyanis az erőseket rendkívül kedvező helyzetbe hozza, a gyengék számára indokolatlanul hátrányos, egyes kicsi pártok, szerveződések számára pedig teljesen elérhetetlen a választási eredményesség;
- antidemokratikus, mivel a kis pártok semmiképpen sem arányaiknak megfelelő eredményeket tudnak azáltal produkálni a választáson;
- a hatalombitorlás eszköze, hiszen a jelenlegi parlamenti pártok uralmát nem fenyegeti veszély segítségükkel;
- megalázó azok számára, akik esőben, sárban vagy napfényben házról házra járnak, mint egy koldus;
- zaklató a lakosság számára, hiszen szélsőséges esetben akár negyvennél több párt is

szervezet gyűjtői kopogtathatnának, csemetnének minden egyes lakásban és portán;

- törvényteleneknek ad táptalajt, hiszen sokszorosítható-másolható az üres lap, az aláírások ellenőrizhetetlenek, a postaládákból kieshetnek;
- sokan az országban nem is tudják, mire való, odaadják az első „kéregetőnek”;
- honfitársaink többsége nyúgnak érzi pontos kitöltésüket, az átadott ajánlólésvények jelentős része éppen csak aláírva kerül a gyűjtőhöz, aki aztán azt a szervezetet írhatja rá, amelyiket csak akarja;
- bárki kérheti az ajánlólésvényt bármely szervezetnek a nevében, hány gyűjtőtől kéri egy-egy honfitársunk, hogy igazolja magát?
- sok honfitársunk viszont fél, nem adja oda senkinek sem kopogtatócéduláját, nehogy bármilyen listára felkerülhessen;

- ellenfelek tudatos legyűrésének eszköze, hiszen volt olyan párt, amelyik eldicsekedett nyilvánosan azzal, hogy a minimálisan országosan szükséges 132 ezer helyett 1,5 milliót szedett össze, azaz másik 11 darab pártot fosztott meg így a választáson való indulás lehetőségétől.

Az induló pártokra és szervezetekre szavazni nem lehet, hiszen azok fel sem kerülnek a szavazólapokra.

Amennyiben a „jelenleg uralkodó” pártok és politikusok ezt azonnal nem szüntetik meg, úgy ezzel elismerik, hogy ennek a rendszernek a fenntartása igenis érdekükben áll, nem kívánják magukat megmérgettni igazságos küzdelemben, és nem kívánunk egyetlen eséllyel működő, demokratikus választási rendszert fenntartani Magyarországon.

Benyovszky Gábor

1956 jellegéről az ötvenedik évforduló kapcsán

Forradalom vagy ellenforradalom? – ez itt a kérdés. Mitől az egyik vagy a másik? Ezeket a fogalmakat nem lehet önkényesen és történelmietlenül kezelni. Klasszikusaink forradalom alatt mindig egy elavult formáció fejlettebb alakzattal való felváltását értették. Itt elsősorban a hatalomban és a termelési viszonyokban bekövetkezett minőségi változásról van szó. Ellenforradalom e jelenség tükröképe.

1956 októberében megkezdődött a népi hatalom burzsoá hatalommal való erőszakos felváltása. Ez taktikai megfontolásból és az erőviszonyok függvényében fokozatosan következett be. Nagy Imre október 24-ei kormányában lényegében kommunista vagy azokkal rokonszenvező garnitúra kapott helyet. Az október 31-én alakult kormányban már jelen volt Tildy Zoltán, a november 2-án átszervezett kabinetben pedig olyan polgári nevek szerepeltek, mint Tildy Zoltán, Bibó István, B. Szabó István, Farkas Ferenc, Fischer József, Kelemen Gyula, Kéthly Anna, Kovács Béla. Nem lehet kétséges, a radikalizálódás menetében egyre kompromittáltabb politikusok kerültek volna előtérbe. Ezzel párhuzamosan

sztérvették a szocialista államgépezetet s kialakulóban volt az ellenforradalmároknak megfelelő erőszakos szervezete.

Kétségtelen, a tulajdonviszonyok területén a változás nem volt ilyen látványos. A privatizáció több időt vett igénybe, de tudjuk az 1989–1990-es ellenforradalmi rendszerváltásból, hogy a gyökeres fordulat itt sem várható volna sokáig magára. Igaz, a hivatalos szervek nyílt deklarációkat nem adtak ki a privatizáció kérdésében, ellenkezőleg: tagadták még a szándékát is, de annál több nem-hivatalos utalás történt a várható magánosításokra. Ezért nem lehet egyetérteni Romsics Ignác történész-akadémikussal, aki e kérdésben az alábbiakat mondta: „Az 56-os ifjak nem követelték a polgári magántulajdon visszaállítását... a forradalom két hetéből nem ismerünk olyan programot, mely a szocializált állami tulajdon megszüntetését követelte volna...” (Népszabadság 2006. március 14.) Valóban, az ellenforradalom első napjaiban megfogalmazott követelések „visszafogottak” voltak, ám később szaporodtak a magánosítást kilátásba helyező pártmeggnyilatkozások. Közismert Mindszenty József katolikus

egyházfő (aki nem epizodista volt az ellenforradalomban) hírhedt szövege: „a magántulajdon alapján álló, kizárólag kultúrnationalista szellemű rendszert” kell teremteni.

A Keresztény Demokrata Párt egyelőre a középpár magánosítását hirdette. Ezt tüzte ki céljaul a Keresztény Magyar Párt is. Mihelics Vid a Demokrata Néppárt nevében a kis- és középüzemek visszaadását követelte. A Kisgazdapárt gyári szervezete kijelentette: „a polgári életforma és a feltétlen magántulajdon elvét valljuk”. A Nemzeti Parasztpárt (Petöfi Párt) állást foglalt a paraszti magántulajdon mellett, mert „ez felel meg a magyar föld adottságainak”. A szociáldemokrata vezetők szerint a párt nemcsak a kisemberek pártja, hanem mindenkié, „aki ... a magántulajdon oldalán áll”. A Hazai Felsőföldi egykori német tulajdonosa többször jelezte: készül „haza”.

1956 „forradalmi” jellegének hangsúlyozása megköveteli a népellenes intézkedések elhallgatását. Magyarországot az ellenforradalom leverése mentette meg a kapitalizmus restaurációjától.

Hegedűs Sándor

Egymásnál csak a proletárt utálják jobban – de azt közösen!

Összecsaptak a fogalmak Orbán Viktor debreceni kampánynyitó beszédében és Bauer Tamás SZDSZ-es politikus erre reagáló HVG-beli cikkében. Amíg Orbán szembeállítja a „vadkapitalista versenyt” a „magyar szolidaritással”, Bauer a Fidesz-vezér jelenlegi ellenzéki viselkedését méri össze egykori miniszterelnöki ténykedésével. A cikkből mégis úgy érezhetjük, a szerző nem Orbánnal vitatkozik. Az írás inkább hadüzenet mindazoknak az állampolgároknak, akik munkahelyekre, egészségügyi ellátásra, biztonságra vágyanak. Orbán gondolatai a cikkből nem derülnek ki, Bauerral viszont bőven van okunk szembeállítani. A szerző gondolatai ugyanis egy jelenleg hatalmon lévő – és diktáló – párt alapvető elvei.

Megtudjuk, az egykori szocialista nagyvállalatok azért nincs helyük a liberális nap alatt, mert „pazarlón tüzeltek el a szent és az olajat, rossz hatásokkal készítették acélt a vasérből, műanyagot a szénhidrogénekből, s közben súlyos környezeti károkat okoztak”. Nem mondja, de gondolja: s főleg az volt a baj, hogy a javakból utána mindenkinek jutott.

„Nemcsak a multik érdeke, hogy kevés munkaerőt foglalkoztató hipermarketekben vegyünk meg az élelmiszert, és ne a belvárosi boltokban, hanem nekünk, vásárlóknak is, mert így olcsóbb. A könyörtelen piaci verseny előnyös a vásárlónak, a felhasználónak, a közönség egészének, miközben hátrányos annak, akinek csődbe megy a vállalata, megszűnik a munkahelye” – veti oda csak úgy lazán. Tehát képes a közönség egészéről beszélni, amelybe nem tartoznak bele a veszteségek. Ő nem „a korlátozott mennyiségű természeti erőforrásokat és munkaidőalapot” pazarolja, mint „az egykori szocializmus nagyvállalata”, hanem magát az embert. Majd így folytatja:

„Éles piaci verseny nélkül nem lennének olyan modern gyógyszereink, orvosi műszereink, amelyek meghosszabbítják az életünket. Még emlékszünk arra, hogy a szocializmus idején egyszerű nyugati gyógyszerhez csak minisztériumi kiutalással lehetett hozzájut-

ni, ...”. Nem mondja, de gondolja: ezzel szemben ma már elég, ha van rá pénz.

A magasztos szempont, amelynek mindent alá kellene vetnünk: „az öreg Európa versenyképessége Amerikával és a feltörekvő Ázsiával szemben, ahol alacsonyabb az adók és a járulékok, kevésbé kiterjedtek a jóléti rendszerek”. Lássuk be: sehonnai bitang ember, kinek drágább rongy élete, mint az öreg Európa versenyképessége, és az előtört örökös liberálisok nyugalma.

„Vajon van-e erkölcsi alapja a Fidesznek, hogy ‘magyar szolidaritást’ szegezzen szembe a ‘vadkapitalizmussal?’” – teszi fel a legsúlyosabb kérdést a demokrácia élharcosa. Nem, kedves Bauer Tamás, nem ez a legfontosabb kérdés. Ha Orbánnak nincs erkölcsi alapja, a Munkáspártnak van. Ugyhogya az SZDSZ-nek előbb-utóbb igenis a rendszerváltás, a kapitalizmus veszteségeinek kell válaszolnia a feszítő kérdésekre. Bár a történelmi tisztánlátás Bauernak sem erős oldala. Már az is kétes, ahogy a Fidesz-kormány nyakába varrja: „A családátogatási rendszer átalakítása kettéválasztotta a gyermekevelő társadalmat az adókedvezményt élvező, konszolidált felső és a segélyekre szoruló alsó rétegre.” Bauer részéről ezt kétszere sen nem ért. Először is, nem a Fidesz-kormány egyik intézkedése, hanem a kapitalizmus maga, az eltelt tizenhat év alatt választotta ketté a társadalmat adókedvezményeket élvező, konszolidált felső és segélyekre szoruló alsó rétegre, másodsor pedig: hát ha ez így való a kapitalizmusban, akkor Orbán jól tette, ha a családtámogatási rendszerben is alkalmazta, nem? Miért zavarja ez Bauert? Hát kinek tetszik ez az igazságtalan és emberölő rendszer, ha neki sem?

Semmiképpen nem szeretném Orbánt védeni, mert nincs rá okom. Az ugyanis vastagon igaz, hogy a Munka Törvénykönyvét a Fidesz tette cseléd-törvényvé. Egy azonban biztos: bármennyire utálják egymást az egymást váltó kormányok pártjai és politikusi, bennünket, dolgozókat – és bennünket, kommunistákat – mindennél jobban utálnak.

Megtudjuk ugyanis, mit tett a kapitalizmus azért, hogy „polgárrá emelje a proletárt”. A megemlékezés kissé be van ágyazva a kapitalizmus évszázados múltjába, a végén azonban kiderül, hogy mégiscsak az utóbbi másfél évtized Magyarországról akar szólni. „A szakszervezetek államilag üldözött szerveződésekkel a társadalmi rendszer fontos építőköveivé léptek elő, törvényben garantált jogokat kaptak, hogy enyhüljön a munkavállalóknak a munkáltatóval szembeni kiszolgáltatottsága, számos országban kialakult a háromoldalú érdekegyeztetés rendszere.”

Bauernak nincs szakállja, tehát reggelenként tükörbe néz. Akkor pedig a dolgozószobája kell hogy a szabad ég alatt legyen... Szerintem Orbán sem hazudott még ekkorát, bármit is beígért már az utóbbi időkben. Kedves Bauer Tamás! Miféle szakszervezetekről beszél? Hol vannak már a szakszervezetek, amelyek egykor, ha kellett, a dolgozói közösséget, ha kellett, az egyes dolgozót is védtek? Jut eszembe, akkoriban persze még nem huncutkodtak a vállalatvezetők, hogy máról holnapra mekkora létszámot építsenek le.

Olvassuk tovább a Bauer-féle történelmet. „... a szolidaritáselvű társadalombiztosítás mellé létrejött a munkanélküliség-ellátás rendszere, ...” Jaj, drága Bauer úr, már megint ki tetszett felejtetni a lényegét! Hát mindezekelőtt ugyebár létrejött a munkanélküli, nemde?

„Csakhogy amiről azt gondoltuk, hogy tartós megoldás, arról a 20. század végére kiderült: ebben a formában nem tartható fenn. A munkavállalói jogok kiterjesztésének európai gyakorlata, a szakszervezetek növekvő hatalma megmeregítette a munkaerőpiacot, a költséges jóléti rendszerek elviselhetetlen mértékben növelik a foglalkoztatás költségeit, ...” Nos, itt alighanem célhoz értünk. Szóval, ha össze akarám foglalni: nem akkor járt emelt fővel a proletár, amikor ő diktált, hanem amikor a hatalmát megdöntötték – de most már lássa be a kedves proletár, hogy ennyi főemelés járt neki és nem több, hiszen már látjuk az alagutat, ahová bebújhat, ha zavarják a fények.

Botta Melinda

FOGADALOM

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes.

MEGHATÁROZÁSOK:

1. József Attila Ars poeticájából idézünk; az első sor. – Belga fűrdőváros. 2. Nagy zaj, láрма. 3. Szesztartalmú folyadékok gyakran, mértéklenül fogyasztó. 4. Balkezes, tájszóval. 5. A cirkónium vegyjele. 6. ... Lönnrot; a Kalevala őszszeállítója. 7. Színházi vagy filmes ötlet. 8. Hemingway személyneve. 9. Le ...; francia nyelvű belga lap. 10. Lőfegyver működésbe lép. 11. Svédország és Luxemburg gépkocsijele. 12. Bangladesi miniszterelnök (Begum Haleda). 13. Olyan számítógéprendszer, amelyben az adatokat betápláló és az eredményt kivéző készülék közvetlenül csatlakozik a géphez. 14. Volt szlovén kormányfő (Lojze). 15. ... Stones; angol rockzenekar. 16. Fóniciai harc- és szerelemistennő. Baál felesége. 17. Szolgálatkés helyeslés szava. 18. Salgótarján melletti falu lakója. 19. Nem is főlé! 20. Román női név. 21. Tagadószó. 22. Elnyúlik. 23.

Tülerővel rárontva megsemmisít. 24. Kim Dzsong ...; a népi Korea vezetője. 25. Nigériai nyelv. – Jökvedet kifejező kiáltás szava. 26. Okos. 27. Rövid, zsinóros férfikabát. 28. Finn újromantikus költő, író (Eiono). 29. A kriminológia egyik hazai úttörője (Albert, 1884–1952). 30. Meghatározott idő alatti természetesség. 31. Középkori nudista keresztény szekta tagja. 32. Napszak. 33. Táplál. 34. Görög, oroszul (GREK). 35. Pozitív elektród. 36. Amely személy. – Abba az irányba. 37. Spartacus anyanyelve. 38. Eres! 39. Igen, németül. 40. Földmérték Nagy-Britanniában és Észak-Amerikában. 41. Mao ...-lung; a nagy kormányos (1893–1976). 42. Vásárol. – Rajzfilmbeli veréb. 43. A klór vegyjele. – Olasz kalandor, emlékirat-író (Giovanni Giacomo, 1725–98). 44. Egyiptomi marsall, Nasser helyettese (Abdel Hamid). – ... right; rendben. 45. Idén Caracasban rendezték meg. – Vasúti szerelvény. 46. Növényi zsiradék. 47. ... a távolból (Lenin). 48. Mikszáth Míklós. 49. A Darázs-király festője (Béla). 50. Csokol, régiessen. 51. Város az ókori Líkiában, Apollón kizásiai kultuszának központja. 52. A három kövér című meseregény szerzője

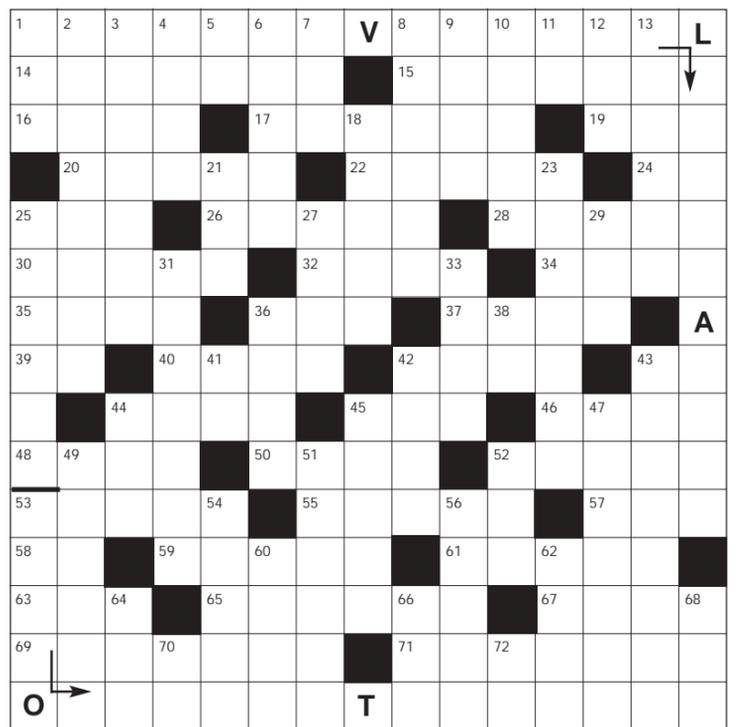
(Jurij). – Szélsőséges francia gyarmatosítók egykori szervezete. 53. Amerikai színész (Nick). – Az idézet második, befejező sora. 54. A szerelmi költséget műzsa. 55. ... Ekberg; svéd színésznő. 56. Tisza-menti szerb város. 57. Ferrum. 58. Páros gyanú! 59. Japán porcelánfajta. 60. Perak maláj szövetségi állam fővárosa. 61. Vallásos embernek hisznek benne. 62. A tavak dunántúli városa. 63. Arra a helyre. 64. ... intelmei; óegyiptomi irat. 65. Magmás kőzetekben előforduló ásvány. 66. Fohász. 67. A Kis-Szundaszigetek egyike. 68. Vörhenyes. 69. Képernyő. 70. Majdnem itt! 71. Végrehívó, végrehajtó. 72. Páratlan gomb!

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: *Az enyém s a tied mennyi lármát szüle, miolta a miénk nevezet elűle.*

Nyertesek: Szádváry Gyula (*Baktakék*), Dratsay Zsigmond (*Hódmezővásárhely*), Nocht Jánosné (*Bakonycsérnye*).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2006. április 11-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

SZALMACSUHÉ-ORSZÁG

Sártengerben vezeti a gépko-
csit Ördög László, a Munkás-
párt helyi képviselőjelöltje,
akinek különös érzéke van a
népi kultúrához, és aki „ide-
csalt” minket. Az embernek
összeszorul a szíve, amikor
megérzi a tanya illatát. Ősök
vesznek körül: Árpád, a hon-
alapító, István király és nem
utolsósorban a magyar pa-
raszt, a faluépítő. A drága
kincs, aki nélkül sem kenyér,
sem Bartók és Kodály, Veres
Péter és Illyés Gyula sem létezne.
Nélküle nem azok lennének,
amik vagyunk. Pusztul a falu, a tanya.
Minden szál életmentő, ami akár
egyetlen lelket is odaköt.

Dósa Györgyné író és nép-
művész itt, Jászberény-
Porteleken, a Szent Imre tanyán
alkot. Ebben a kis országban,
mert ez bizony egy külön vil-
lág. A béke, a jó szándék ter-
mékeny földje. Puhább a sza-
lonna, levelesebb a tepertős
pogácsa, mint a rohanó város-
ban. Minden a maga ősi tiszta-
ságában sugárzik vakító termé-
szetességgel. De elszoktunk et-
től a világtól, a civilizáció
torzszülöttének érzem magam
egy pillanatra!

A kis szobában porszem
sincs. Zsúfolt mesevilág fogad.
Gyerekek álmodnak ilyesméről.
Mindenn olyan igazi, mint nagy-
szüleink nagyszüleinél. Szigeti
Marika fényképezőgéppel egy
pici hangyát igyekszik megörö-
kíteni.
– Itt minden szalma és kuko-
ricacsuhé – mondja a népmű-
vész. Megtisztítom az anyagot,
szárítom, ebben a drága
papa sokat segít – mosolyog
urára és rámutat egy rózsára.
Van itt mindenféle virág, kí-
rálykisasszony a piros mese-
könyvből, bogarak, állatkák.
Olyan, mintha csuhéfigurák-

**Rohanó világ, céltalan emberek, értékhány
– manapság gyakran használt kifejezések. Mégis
vannak olyanok, akik megtalálják, miben leljék
örömüket, amire aztán szerencsés esetben
mások is rácsodálkoznak.**

kal népesítették volna be Noé
barkáját. Jó érzés itt nézelőd-
ve megnyugodni. Az ember
szinte félve fogja meg az apró
bogarat. Felfoghatatlan, ho-
gyan készíti Dósáné ezeket a
kicsi figurákat.

– Csak a maga szórakoztatá-
sára dolgozik?

– Eleinte így volt, de rájöt-
tem, hogy másokat is érdekel.

Hosszan mesél és megmutat
egy vendégkönyvet tele ide-
gennyelvű bejegyzésekkel.
Külföldiek is betérnek a cso-
dák tanyájára és hazavisznek
egy-egy darabot a magyar
földből. A falon felfedezünk
egy csigaházból készült kép-
keretet.

– Meséket is írok – veszi elő
a rengeteg teleírt füzetet. El is
olvasom Bolondos Jankó című
meséjét. Szelíd, emberi sziget
egy elképzelt robotizált vil-
lágban. Bárcsak hazavihetnénk
egy cseppet a szétáradó béke-
ből, nyugalomból!

Gaál János bácsi, miután 39
esztendő autóbuszvezetőként le-
dolgozott, ma már a fának szen-
teli minden szabadidejét bu-
dapesti otthonában. Az egész
lakás keze munkáját dicséri.

– Szegény családban szület-
tem, cselédek gyermeke vagyok.
Saját magamnak kellett ilyen
helyzetben játékot kitalálni.
Bicska és fa mindig volt kéznél,
tehát az élet sodrával jött a lehe-
tőség. A hajlomot apámtól örö-
költük a bátyámmal, aki bognár
volt – mesél a kezdetekről.

– Kell ehhez ihlet?

– Ugyanúgy, mint az íráshoz
vagy más alkotó tevékenységhez
kell egy belső lökés és a környe-
zet kisugárzása, az embereké és
a természeté is. Persze ez oda-
vissza hat. Kell önfegyelem is és
tisztelt az élő fa iránt, amelyet
megmunkálok.

– A fa megmunkálás után is
él, hiszen változik a természet
ráhatásai során.

– Hogyan! A fa hosszú ideig
él és mindig fa marad, bármit tes-
zek vele. Megőrzi tisztaságát a
festék alatt is.

– János bácsi használ fes-
téket?

– Csak természetes anyagok-
ból dolgozom, a fa természetes
színét szeretem. Gépekkel sem
csiszolok, mert csak az emberi
kéz érzi az anyag természetét, a
fa lelkét.

– Munkáit kivált gyufaszálak-
ból készíti...

– Puha gyufaszálakból, ame-
lyeket nagyon nehéz megmun-
kálni. Kemény fával sokkal

könnyebb dolgozni a hiedelmek
ellenére. Két egyforma tárgyam
nincs, de hasonló van. Minden
tárgynak más a karaktere.

– Használati tárgyakat is al-
kot?

– Vázákat például és mindazt,
amit a múltból, a népi életből,
a cselédsorból, későbbi életem-
ből gyűjtöttem. Tájházakat –
például zalai tájházat –, tájképe-
ket, jellegzetes épületeket ra-

gasztottam össze, mert csak a ra-
gasztó és esetleg a lakk az ide-
gen anyag. A vázánál kénytelen
vagyok az üvegre dolgozni,
hogy a víz benne maradjon.

– Sikerült mindent megvalósí-
tania, amit eltervezett?

– Amit 14-15 éves koromban
elterveztem, azt majdnem telje-
sen véghezvittem. Itt most nem
kizárólag a fa megmunkálására
gondolok, hanem társadalmi
kérdésekre is. Nem akartam,
hogy az embereknek ebben az
országban cselédsorban kelljen
élniük. Ezért erőmhöz mértem
mindet elköttem. A szabadsá-
got valójában csak a rabszolga
érti meg, miután kiszabadul a já-
romból.

– Alkotásaiban ábrázolt törté-
nelmi-társadalmi problémákat?

– Egy-egy darabban sok min-
den megtalálható, csak ki kell ol-
vasni. Az emberi arc ránciban –
amit gyufaszálból nem könnyű
kidolgozni – a szomorúság, ví-
dámosság, indulat, az egyéb tár-
gyak is suttognak valami ember-
nek szóló üzenetet. A magyar
mezőgazdaság tönkretételét is
megpróbáltam bemutatni.

János bácsi egyik műve arról
szól, amit sokan a bőrükön érez-
nek. Az igába be van fogva egy
őkor, egy másik igába az ember.
S az ostar az ember hátán csattan.

A gyufaszál művészete egye-
dülálló módon sugallja a türel-
met, a harmóniát és a természet
szeretét, amiből soha nem elég
és mégis egyre fogy... F. Zs.

Bankdiktatúra Magyarországon

(Folytatás a 3. oldalról)

Nos azért nem, mert egysze-
rűen nem teheti meg. Ez az
okos kis eszköz, mely eleinte
frappáns és jó dolognak tűnt,
mára már a bankok uralmának
a szimbóluma lett az emberek
fóliott.

A legtöbb új munkahelyre
addig nem is veszik föl az új-
donsult dolgozókat, amíg nem
nyitnak számlát egy banknál.
Sok helyen még azt is meg-
mondják, hogy melyiknél. No,
és ezzel a bank haszna már bi-
zosítva is van. Bekasszírozza az
ügyfél fizetését, és már le is
emeli róla a sápot. Folyamato-
san, évszám. Érthető tehát a dű-
he, ha valaki renitens módon
megpróbál kitörni ebből a csap-
dából. S mindent megtesz
azért, hogy ez ne mehesse-
n olyan könnyen, s az esetek jó
részében siker is koronázza a
törekvéseit. Hiszen a hatalom
asszisztál ehhez, nélküle a bank
ezt nem tehetné meg.

Pedig azelőtt (tán még néhá-
nyan emlékeznek rá) még a
bank közönte meg, ha rábíztuk
a pénzünket. Kamatot is fizet-
tek, néha egész magasat. Am
ma már jóformán nincsen kam-
mat, vagy ha van is, az is sok
feltételhez kötődik.

A bank ma sok esetben nem
szolgált, hanem uralkodik. Az
embernek néha már az az érze-
se, hogy át akarja venni az ál-
lam szerepét. Ami nem is cso-
da, hiszen az állam egyre in-

kább a nagytöke s ezzel együtt
a finansztoke hűbérese lesz.

Am nemcsak az állam, ha-
nem az egész gazdasági élet is.
A vállalkozások legnagyobb
részét csakis komoly banki hite-
lekből indulhatnak el. „Üzleti
alapon saját töképtőlást nyújta-
nak nekik” – mondta az egyik
bankszakember. Az építkezé-
sek, a lakásberuházások, az új
üzemek (ha vannak), az új
munkahelyek, mind-mind
csakis banki hitelekkel valósul-
hatnak meg. Lényegében már
az egész ország néhány bank
hűbérese lett.

Nemrég elhangzott a rádió-
ban a következő mondat: „A
banknak elsősorban a részvé-
nyesek érdekeit kell szem előtt
tartania.” No igen. És hol van
az ügyfél? Elárulták magukat.
Mert itt van a baj. Nem az ügy-
fél a legfontosabb, hanem a
részvényes, a tulajdonos.

Az ügyfél pedig végődik a
22-es csapdájában évekig vagy
akár évtizedekig. Persze, hát az
ő baja, mondják az okosok, mi-
nek vett föl annyi építkezési hi-
telt? Ráadásul tizenöt évre! De
arra persze senki nem gondol,
hogy a szerencsétlen ügyfél
meg akarta valahogy oldani az
életét. Családot, otthon szeret-
ne. Ami jelen esetben csak így
ment: tizenöt éven keresztül
havi 70 000 forintot fizet a
banknak. Ez hatalmas összeg!
És mi van akkor, ha netán elbo-
csátják? Elveszti a munkáját?
Vagy mi van akkor, ha tényleg

jön a két számjegyű infláció?
Ami bekövetkezik, ha tovább
romlik a forint, és az új kor-
mány nem hajt végre szigorú
pénzügyi stabilizációt. Ami vi-
szont drasztikus megszorítá-
sokkal járhat.

Hol van a banktitok?

Úgy véljük tehát, hogy jó né-
hány bank már régen nem tölti
be az eredeti szerepét. Neveze-
tesen, hogy szolgálja az embe-
reket, és nem utolsósorban: vi-
gyázzon a pénzünkre! Hiszen
nem egy esetben kiadják a rá-
juk bízott pénzt, teszem azt az
adóhivatalnak vagy nemsokára
talán még a BKV-nak is.

Ezért az egyszerű emberek
egyre inkább nem tartják a
bankban a pénzüket. Újra di-
vatba jött a kispárna, az ágnye-
mütarló s a szekrény mélye.

A pénzmosság elleni törvény,
a betétek nevesítése nem a bü-
nözőket sújtotta leginkább, ha-
nem az egyszerű embereket.
Akkor miért ugrott bele ebbe
a kölcsönügyletbe?

A pénzhőség tetőfoka

De mindezek ellenére még
mindig úgy véljük, hogy azért
bank és bank között óriási kü-
lönbség van! Mert amíg egy 5
vagy akár a 10-15 százalékos
THM (teljes hitelidő mutató) is
emberségesnek mondható, ad-
dig a 437 százalékos bizony

már egyáltalán nem az. Márpe-
dig például a Provident Finan-
cial Rt. 227 százaléktól egészen
a 437 százaléki terjedő THM-
mel, vagyis éves teljes hitel-
költséggel dolgozik. És termé-
szetesen ez a THM a kölcsön
futamideje alatt már nem mó-
dosítható.

Nos, ez a gyakorlatban any-
nyit jelent, hogy például egy
50 000 forintos kölcsönre
86 320 forintot kell visszafizet-
nie az adósnak egy év alatt. A
Provident nyeresége itt 36 320
forint, ez 227 százalékos
THM-et jelent. Am, ha valaki
80 000 forintos kölcsönt vesz
föl, annak már bizony 133 848
forintot kell visszafizetnie. A
Provident nyeresége itt már
53 848 forint.

Ez azért már félelmetes
pénzhőség, nem? Persze a má-
sik oldalról azonnal el is csat-
tan a kérdés: „Ha tudta az adós,
hogy mi vár rá, (mert tudta,
hisz benne van a szerződésben)
akkor miért ugrott bele ebbe
a kölcsönügyletbe?”

Hát azért, mert nem volt más
választása! Oly kemény pénz-
zavarban volt, hogy csak egy
„gyorskölcsönrel” tudott kike-
veredni belőle. Arra, hogy az-
tán ezzel a kölcsönrel még na-
gyobb pénzzavarba kerül, arra
az egyszerű ember aztán nem
gondol. Nem beszélve arról,
hogy a Provident nagyon nyo-
mul, erőteljesen löki a hirdete-
seket, tévében, újságban. És a
kölcsönt kezes nélkül kifejezet-

ten könnyű megkapni. Mint
ahogy nagyon könnyű egy
csapdába is beleesni, pláne ak-
kor, ha mindenféle mézes-
madzagokkal is odacsalogtatják
az embereket. És sokan bizony
nem fogják fel, s ezt kell meg-
értetni velük: Magyarországon
olyan nehéz és bizonytalan a
gazdasági helyzet, hogy egy
kölcsönszerződésbe, hitelügy-
letbe beleugrani egyenlő az
anyagi természetű öngyilkos-
sággal!

Igy történhet meg az a fene-
ség, hogy szinte már az egész
országban komoly adóssai van-
nak a Providentnek. És a pénz-
ügyi rt. behajtói folyamatosan
zaklatják az embereket.

Felvetődik bennünk a kér-
dés, hogy a Pénzügyi Szerveze-
tek Állami Felügyelete vajon
meddig tűri el ezt az uszorka-
matokkal való üzletelést?
Dehát tűri, hiszen a Provi-
dentnek PSZÁF-engedélye is
van.

Ráadásul az állam is tűri,
mert a Provident a Polgári Tör-
vénykönyvre hivatkozik, és er-
re soha egyetlen állami szerv
vagy szervezet sem figyel fel!

Ki a legfejlettebb?

Ilyen előzmények és történe-
sek után meg kell állapítanunk,
hogy ez a kapitalista bankrend-
szer nem feltétlenül a banki fej-
lődés csúcspontját jelenti! Ráadásul
már bebizonyosodott a történe-
lem folyamán is, hogy adott
esetben egy kommunista vagy
népi demokratikus bank erő-
sebb lehet, mint a kapitalista.

Mint például 1963-ban
Hongkongban (mely akkor

még javában brit terület volt).
Abban az évben olyan pénz-
ügyi válság csapott le az egész
gyarmatra, hogy megingott tel-
jes bankrendszere. Az emberek
mindenáron ki akarták venni a
pénzüket a bankokból, s meg-
történt az a szörnyűség, hogy a
bankoknak nem maradt pénzüik
az ügyfeleik kifizetésére! Ko-
moly zavargások voltak, sor-
tűz is dördült, és a nép kis hí-
ján meglincselte a bankárokat.
És akkor a britek Kínához for-
dultak segítségért, melynek
vélő pénze bőven. A Népi Kína
Nemzeti Bankja húzta ki a csá-
vából a brit kapitalistákat
Hongkongban, mely már ak-
kor is a világ legdinamikusab-
ban fejlődő gazdaságának szá-
mított.

Miről beszélünk hát akkor,
amikor a fejlett gazdaságról és
a fejlett pénzügyi rendszerről
van szó?

Hiszen a pénznek mindig az
embereket kellene szolgálnia,
nem? És egy bankárnak elvileg
emberségesebbnek kellene len-
nie bármelyik átlagpolgárnál.
Vagy ha ő nem az, akkor az ál-
lammal kellene jobban odafig-
yelnie rá, keményebb pénz-
ügyi ellenőrzésekkel.

Mert a pénznek sok jó dolgot
lehet tenni. Ahogy a régi kínai
író mondja: „Az ég minden em-
bernek egyformán rendelte ezt
a hasznos természeti züle-
ményt. Ha az egyik helyen túl-
ságosan is sok halmozódik föl
belőle, a másikon hiányzik. A
kincseknek egy helyben való
felraktározása merénylet a kö-
zösség ellen...”

Fort András

Szavazz
a Munkáspárt
LISTÁJÁRA!

M
U
N
K
Á
S
P
Á
R
T

MAGYAR
KOMMUNISTA
MUNKÁSPÁRT

Csongrád megyében három teljes jogú jelölt indul

Március 22-én Thürmer Gyula Csongrád megyébe látogatott. A Munkáspárt elnöke Szegeden a szokott helyen, vagyis a Csirke csárdában tartott sajtótájékoztatót, amelyen a választási felkészülést és a párt programját ismertette. Újságírók kérdéseire válaszolva az elnök egyebek között hangsúlyozta, hogy az országos lista stabil, s ugyan Szegeden nem gyűlt össze megfelelő számú cédula, de van megyei lista, tehát az emberek szavazhatnak a Munkáspártra.

Ezt követően Thürmer Gyula felkereste a megye négy városát, vagyis Makót, Hódmezővásárhelyet, Csongrádot, Szentest és sajtótájékoztatókon a Munkáspárt választás előtti tennivalóiról, a párt céljairól beszélt. Az események után rövid városnéző séták közben megállt, s az emberek kérdéseire válaszolt.

Érdeklődésünkre *Nagyvári László*, a Munkáspárt Csongrád megyei szervezetének elnöke elmondta, hogy Makón a hetes számú választókerületben *Szabó Jenőné* biztonságtechnikusnak tíz nap alatt reggeltől késő estig tartó munkával több mint 800 kopogtatócédulát gyűjtöttek. Rajta kívül teljes jogú jelöltként indul a szentesi ötös körzetből *Pap Imre* mezőgazdasági kistermelő, s a hódmezővásárhelyi hatos számú választókerületből *Havrának*

Ferenc vasipari kisvállalkozó. A további négy jelöltnek 250-700 kopogtatócédulát gyűjtöttek, úgyhogy ezekben a választókerületekben a párt ismertségének a fokozása a cél, valamint a propagandamunkával minden erőt mozgósítani kell a hátralevő két hétben.

Ugyanakkor a Munkáspártnak van megyei területi listája, tehát mind a hét választókerületben lehet szavazni a pártra.

Csongrád megyében nyolc párt állított területi listát az országgyűlési választásokra. Március 21-én Szegeden a megyeházán a területi választási bizottság ülésén került sor a listasorsolásra. Eszerint április 9-én az MSZP-t követően a Munkáspárt megyei listája áll majd másodikként a szavazólapon.

T. L.

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER« 1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

BUDAPESTI MÉDIAFIGYELŐ KFT.

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele.

VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.

Tel.: 322-4799

H-P: 9-17 óráig.

SZABAD RIPORT

Elektronikus riport-folyóirat. * Cenzúrazatlan helyszíni anyagok, az Igazi Való Világból. Kattintson rá!
www.szabad-riport.gportal.hu

SZABAD RIPORT

„Az a világ, amit látsz, csak egy cukormázos felszín. Van alatta egy másik világ. Az az igazi.”
www.szabad-riport.gportal.hu
Kattintson rá!

VESZTESÉGEINK

Takács Gáborné, aki 1968 óta volt a párt tagja, 72 éves korában elhunyt. *Szolnoki alapszervezet*
Gulyás István, aki 1947 óta volt a párt tagja, 75 éves korában elhunyt. *Budapest, XIV. kerületi és XVIII. kerületi alapszervezet*
Atkári Péterné, aki 1956 óta volt a párt tagja, 73 éves korában elhunyt. *Kecskeméti alapszervezet*
Buzamanisz Kosztaszné, aki 1945 óta volt a párt tagja, 82 éves korában elhunyt. *Baglyasi alapszervezet*

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

KAPCSOS EMILNÉ

1933–2006

A gyászjelentés mindig megrázó, különösen akkor, ha valaki közel áll hozzánk és tegnap még életerősen küzdött pártunk választási sikeréért. Ma már nincs közöttünk. Hihetetlen kontraszt!

Kapcsos Emilné bányász, kommunista szüleinek példáját követve végezte azt a közösségi munkát, amelyre tizenöt évesen kötelezte el magát a komlói bányaüzemben, kezdetben MADISZ-, majd MNDSZ-titkárként. 1951-ben lett pártunk tagja. 1952-ben került BM-állományába, ahol hivatali és pártmunkáját számtalan kitüntetés és elismerés övezte.

1988-ban, nyugdíjazását követően megígás nélküli kommunista meggyőződéssel, példamutató aktivitással dolgozott, az utóbbi években a párt nőbizottságának alelnökévé. Megrendült szívvel gyászolja öt családja, ismerőseinek széles köre és a kommunista közösség.

Búcsúztatása 2006. április 3-án 11.15 órakor a Farkasréti temetőben lesz.

Törölték a Pest megyei listánkat!

A Legfelsőbb Bíróság március 28-án kedden délután – egy MSZP-s beadvány nyomán – megváltoztatta az Országos Választási Bizottság és a Pest megyei területi választási bizottság korábbi határozatait – törölte a Munkáspárt megyei listáját. Bírósági döntéssel 747-re csökkentették a ráckevei jelöltünk érvényes ajánlószelvényeinek számát, s a jelölt kiesése alapján megsemmisítették a megyei listánk nyilvántartásba vételét. Az ügy háttéréről Thürmer Gyula még ugyanezen nap délelőttjén tájékoztatta a sajtót (lásd alább). A Legfelsőbb Bíróság a rendkívüli döntésével azonban elvágta minden további jogorvoslati lehetőségünket is.

Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke március 28-án a párt rendkívüli sajtótájékoztatóján az alábbiakat mondta el:

Március 17-ike, az egyéni jelöltállítás lezárása óta az MSZP mindent megtesz annak érdekében, hogy „kilője” a Munkáspárt Pest megyei egyéni jelöltjeit és érvénytelenítse Pest megyei listáját.

Az okok világosak. Pest megyében, 2002-ben a megyei listán a Fidesz 243 567 szavazatot szerzett, az MSZP 239 008 szavazatot. Ha akkor az MSZP-nek sikerült volna megszerezni a Munkáspárt 9356 szavazatát, az MSZP-lista lett volna az első.

2002-ben a Pest megyei 13. választókerületben a Fidesz jelöltje összesen 664 szavazattöbbséggel szerezte meg az elsőbbséget. A Munkáspárt jelöltjének eltávolításával az MSZP most is igyekszik megszerezni a Munkáspárt szavazóit.

Az MSZP nem akarja azt sem, hogy egy munkás kerüljön a parlamentbe. A Munkáspárt ugyanis a Pest megyei 13. választókerületben Szabó Mihályt, az egykori Csepel Művek munkását indítja, aki jelenleg is munkás. Az MSZP részéről ugyanitt Végh Tibor indul, aki 2001–2005 között a Fótaxi Autóközlekedési Vállalat vezérigazgatója volt.

Március 17-ike óta az MSZP minden lehetséges formában igyekszik a fenti célokat elérni.

Beadvánnyal fordultak a helyi, a megyei választási bizottsághoz, sőt az Országos Választási Bizottsághoz és még a Pest Megyei Bírósághoz is.

Az ügy pikantériája, hogy a legtöbb beadvány szerzője Végh Tiborné, aki azt állítja, hogy a Munkáspártra leadott kopogtatócédulákat eredetileg más pártra adták le. Végh Tiborné zaklatja az állampolgárokat, és nyilatkozatokat igyekszik szerezni tőlük. A törvény tiltja a választók ilyen zaklatását. Súlyos kérdést vet fel az is, hogy Végh Tiborné honnan tudja, kiknek a kopogtatócéduláját adták le a választási bizottságnak.

Az MSZP fellépése miatt Pest megyében a mai napig nem készült el a területi szavazólap. Ez súlyos gondot jelent, és veszélybe sodorhatja a választásokat nem csak Pest megyében, de országosan is. Másrészt, az MSZP akciója tönkreteszti az egész választási rendszert. A jövőben senki sem fogja kopogtatócéduláját oda adni, ha attól kell tartania, hogy listákat készítenek róla, sőt bíróságra is citálják. Az MSZP akciója súlyos helyzetbe hozta az egész jogorvoslati rendszert is.

A Munkáspárt Hiller István MSZP-elnökhöz fordul: állítsák le Végh Tiborné akcióját. Fogadják el, hogy a választást a választáson kell megnyerni, nem a bíróságon. Ne engedjék, hogy az egyéni és pártérdekek veszélybe sodorják a 2006. évi választásokat.

Hirdessen

A Szabadság hetilapban!

Várjuk
megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia
Telefon: 313-5420

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja

Felelős szerkesztő: Szabados Judit

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.

A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;

internet cím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató

ISSN 0865-5146

Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapestben és vidéken.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága,

1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.

Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőkönél, e-mailen:

hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.

További információ: 06 (80) 444-444.

Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft,

negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.

Szedés, tördelés: Progressio Kft.

Nyomtatás: Oláh Nyomda, 1211 Budapest, Központi út 69-71.

Felelős vezető: Oláh Miklós vezérigazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspарт.hu>